

No. 33473

**ISRAEL
and
INDIA**

Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Signed at New Delhi on 29 January 1996

Authentic texts: Hebrew, Hindi and English.

Registered by Israel on 17 December 1996.

**ISRAËL
et
INDE**

Convention visant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Signée à New Delhi le 29 janvier 1996

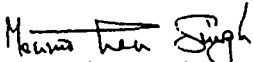
Textes authentiques : hébreu, hindi et anglais.

Enregistrée par Israël le 17 décembre 1996.

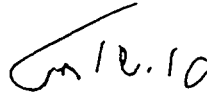
ולראיה החתומים מטה, שהוסמכו לכך כיאות, חתמו על פרוטוקול זה.

נעשה ב יו. פלמי _____ ניום 29 בינואר 1996

בשני עותקי מקור, כל אחד בשפות עברית, הינדית ואנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של הבדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.

Manmohan Singh

בשם מחשלת הרפובליקה של הודו

Yitzhak Rabin

בשם מחשלת מדינת ישראל

פרוטוקול

עם חתימת האמנה בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס ביחס למסים על הכנסה ועל הון בין מדינת ישראל לבין הרפובליקה של הודו, החתומים מטה הסכימו על ההוראות המפורטות להלן, אשר יהוו חלק בלתי נפרד מהאמנה:

1. שום דבר בהוראות ס"ק 3 לסעיף 7 לא יתפרש כמונע ממדינה מתקשרת לקבוע הוצאות הנהלה של משרד ראשי אשר נצמחו מחוץ למדינה המתקשרת לפי הוראות חוקים פנימיים כפי שהם קיימים בעת החתימה על אמנה זו. אולם היה ובעתיד ינבילו שינויים בחוק הפנימי של מדינה מתקשרת הנבלה נוספת את ניכוי ההוצאות האמורות, כי אז שתי המדינות המתקשרות תחייעצנה זו עם זו במגמה לתקן ס"ק זה.

2. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יפתחו בנוהל המתאים לבחינת הוראותיהם של סעיפים 12 ו-13 (תמלוגים ותשלומים בעד שירותים טכניים, כהתאמה) אחרי תקופה של חמש שנים מתאריך הבניסה לתוקף של אמנה זו. אולם אם לפי אמנה כלשהי או הסכם כלשהו בין הודו לבין מדינה שלישית אשר ייכנסו לתוקף אחרי 1.1.95, הודו מגבילה את המיסוי במקור על תמלוגים או תשלומים בעד שירותים טכניים או ריבית או דיכידנדיס לשיעור נמוך יותר או לטווח מוגבל יותר מן השיעור או הטווח לפי הוראות אמנה זו, השיעור או הטווח לפי הוראות אותה אמנה או אותו הסכם על פריטי ההכנסה האמורים יחולו גם לפי אמנה זו, החל מהמועד שבו האמנה הנוכחית נכנסה לתוקף או החל מהמועד שבו האמנה ההודית או ההסכם ההורי האמורים נכנסו לתוקף, לפי המאוחר.

3. ביחס לס"ק 2 לסעיף 25, מובן שאם הודו תתקשר בהסכם או באמנה למניעת כפל מסים עם מדינה שלישית אחרי 1.1.95, אשר לפיהם ההבדל בשיעורי המס בין מיזמים של מוסד קבע חברה של מדינה שאיננה הודו לבין אלה של הודו מבוטל או מופחת, כי אז מתבצע הפחתה מתאימה ביחס לשיעורי המסים על רווחים לטובת מיזמים של חברה שהיא תושבת ישראל.

נעשה ב 11-31 ה'96 . ביום 29 אוקטובר 1996

בשני עותקי מקור, כל אחד בשפות הינדית, עברית ואנגלית, ולכל הנוסחים דין מקור שווה. במקרה של הכדלי פרשנות, יכריע הנוסח האנגלי.

בשם ממשלת הרפובליקה של הודו

בשם ממשלת מדינת ישראל

Manmohan Singh

א.ר.ל

(א) ברפובליקה של הודו :

1. בזיקה למסים התנוכיים במקור, על דיבידנדים, ריבית, תמלוגים ותשלומים בעד שירותים טכניים, כהגדרתם בסעיפים 10, 11, 12 ו-13, כהתאמה, לגבי סכומים ששולמו או זוכו החל מהיום הראשון לחודש אפריל של שנת הלווח שלאחר השנה שבה ניתנה הודעת הסיוס.

2. בזיקה למסים על הכנסה ומסים על הון, לגבי שנות המס המתחילות ביום הראשון לחודש אפריל של שנת הלווח שלאחר השנה שבה ניתנה הודעת הסיוס, או לאחר מכן.

(ב) במדינת ישראל ;

1. בזיקה למסים חמנוכיים במקור, על דיבידנדים, ריבית, תמלוגים ותשלומים בעד שירותים טכניים, כהגדרתם בסעיפים 10, 11, 12 ו-13, כהתאמה, לגבי סכומים ששולמו או זוכו החל מהיום הראשון לחודש ינואר של שנת הלווח שלאחר השנה שבה ניתנה הודעת הסיוס.

2. בזיקה למסים על הכנסה ומסים על הון, לגבי שנות המס המתחילות ביום הראשון לחודש ינואר של שנת הלווח שלאחר השנה שבה ניתנה הודעת הסיוס, או לאחר מכן.

ולראיה החתומים מטה, שהוסמכו לכך כיאות, חתמו על אמנה זו.

ויהיה לה ונוקף:

(א) ברפובליקה של חודו;

(1) במקרה של מסים המנוכחים במקור, על דיבידנדים, ריבית, תמלוגים ותשלומים בעד שירותים טכניים, כהגדרתם בסעיפים 10, 11, 12 ו-13, בהתאמה, בזיקה לסכום ששולם או זוכה ביום הראשון של החודש שאחרי החודש שבו נכנסת האמנה לתוקף, או לאחר מכן;

(2) במקרה של מסים על הכנסה ומסים על הון, לגבי שנת הכספים המתחילה ביום הראשון של אפריל 1994 או לאחר מכן;

(ב) במדינת ישראל:

(1) במקרה של מסים המנוכחים במקור, על דיבידנדים, ריבית, תמלוגים ונושלוים בעד שירותים טכניים, כהגדרתם בסעיפים 10, 11, 12 ו-13, בהתאמה, בזיקה לסכום ששולם או זוכה ביום הראשון של החודש שאחרי החודש שבו נכנסת האמנה לתוקף, או לאחר מכן;

(2) במקרה של מסים על הכנסה ומסים על הון, לגבי שנת הכספים המתחילה ביום הראשון של ינואר 1994 או לאחר מכן;

סעיף 30

אמנה זו תישאר בתוקף לפרק זמן בלתי מוגבל. אולם אחרי תקופה של חמש שנות לוח מתאריך כניסתה של האמנה לתוקף, כל מדינה מתקשרת רשאית להביא את האמנה לידי סיום, בציונורות הדיפלומטיים, בהודעת סיומ בכתב שתינתן לא יאוחר מה-30 כיוני של אותה שנת לוח. במקרה זה תחזל האמנה להיות כתוקף:

סעיף 29

כניסה לתוקף

1. כל מדינה מתקשרת תודיע למדינה המתקשרת האחרת, בכתב, בציונורות הדיפלומטיים, שהדרישות החוקתיות לכניסתה לתוקף של אמנה זו מולאו.
2. אמנה זו תיכנס לתוקף כמועד שבו ניתנה האחרונה מבין ההודעות המאוזכרות בס"ק 1

במועצת הונאה או התחמקות מהמסים האמורים. חילופי המידע אינם מוגבלים ע"י סעיף 1. כל מידע שקיבלה מדינה מתקשרת יראו אותו כסודי באופן דומה למידע שהושג לפי חוקיה הפנימיים של אותה מדינה, ויגלו אותו רק לבני אדם או לרשויות (לרבות בוני משפט וגופים מינהליים) המטורכיס בשומחם או כגבייתם של המסים הנידונים באמנה זו, באכיפתם, בהעמדה לדין בשלהם או בהחלטה על ערעור בקשר אליהם. בני אדם או רשויות ישתמשו במידע רק למטרות האמורות. הם רשאים לגלות את המידע בהליכים פומביים נב משפט או בהחלטות משפטיות.

2. אין לפרש את הוראות ס"ק 1 בשום מקרה כמטילות על מדינה מתקשרת את החובה:

(א) לנקוט אמצעים מינהליים בשונה מן הדינים והנהל המינהלי של אותה מדינה מתקשרת או של המדינה הסתקשרת האחרת;

(ב) לספק מידע שאינו בר השגה לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של הסינהל באותה מדינה מתקשרת או במדינה המתקשרת האחרת;

(ג) לספק מידע העשוי לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או ונה מסחרי, או מידע, אשר גילויים יעמוד בסתירה לסדר הציבורי (וקנת הציבור).

סעיף 28

נציגים דיפלומטיים ופקידים קונסולריים

שום דבר האמור באמנה זו לא יפגע בזכויות הפיסקליות של נציגים דיפלומטיים או פקידים קונסולריים לפי הכללים המקובלים כששפט הבינלאומי או לפי הוראות שבהטכ סיוחדים.

מע"ף 26

נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שאזם סבור שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות, או שתיהן, נורמות או עתיו לנוס לו חיוב במס שלא כהתאם להוראות אמנה זו, רשאי הוא, כלי שיס. לב לתרופות הנתונות לו לפי דיניהן הפנימיים של מדינות אלה, להכיא את עניינו בפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא חושכה או, אם המקרה כא בנדר סעיף 25 (1), של המדינה המתקשרת שהוא אורחה. יש להכיא את העניין כתוך שלוש שנים מן ההודעה הראשוני על הפעולה המכיאיה לירי חיוב שלא כהתאם להוראות האמנה.

2. אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין כאפשרותה להניע לפתרון מספק בעצמה, תשדל הרשות המוסמכת ליישב את העניין כהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, כמטרה למנוע חיוב במס שלא כהתאם לאמנה זו. כל הסכם שיושג ייושם עי אף מנבלות זמן כלשהן שכחוק הפנימי של המדינות המתקשרות.

3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב כהסכמה הדדית כל קושי או ספק המתעוררים ביחס לפירוש האמנה או ליישומה. כן הן רשאיות להיוועץ יחדיו לשם מניעת מסי כפל במקויים שלנביהם אין הוראות כאמנה זו.

4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להתקשר זו עם זו ישירות על מנת להניע להסכמה כמובנה כסעיפים הקדומים. מקום שנראה כי רצוי לנהל משא-ומתן כעל פה על מנת להניע להסכם, ניתן לקיים משא-ומתן כאמור באמצעות ועדה המורכבת מנציגי הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות.

מע"ף 27

חילופי מידע

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן מידע (לרבות מסמכים), ככל שיהיה דרוש לכיצוע הוראותיה של אמנה זו או של החוקים הפנימיים של המדינות המתקשרות הדניים במסיים שאמנה זו דנה בהם, במידה שהחיוב במס לפיהם אינו מנוגד לאמנה, בעיקר

סעיף 25

אי-הפליה

1. אזרחים של מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למיסוי או לכל דרישה הקשורה למיסוי, השונים או מכבידים יותר מהמיסוי ומהדרישות קשורות למיסוי שאזרחים של אותה מדינה אחרת כפופים או עלולים להיות כפופים להם. על אף הוראות סעיף 1, הוראה זו תחול גם על בני אדם שאינם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתיהן.

2. המיסוי על מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא יוטל באותה מדינה אחרת בצורה פחות נוחה מהמס המוטל על מיזמים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות. הוראה זו לא תתפרש כמונעת ממדינה מתקשרת להטיל על רווחי מוסד קבע שיש לחברה של המרינה המתקשרת האחרת במדינה הנזכרת ראשונה שיעור מס שהוא גבוה יותר מזה המוטל על רווחי חברה דומה של המדינה המוקשרת הנזכרת ראשונה, וגם לא כעומדת בסתירה להוראת סעיף 7 (3) לאמנה זו.

3. למעט מקום שחלות הוראות סעיף 9 (1), סעיף 11 (7), סעיף 12 (6) או סעיף 13 (6), ריבית, תמלוגים, ותשלומים אחרים שמשלם מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו, לעניין קביעו הרווחים החייבים במס של אותו מיזם, ניתנים לניכוי לפי אותם התנאים כאילו שולמו לתושב המדינה הנזכרת ראשונה. באופן דומה, כל חוב של מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת יהיה, לעניין קניעת ההון החייב במס של המיזם האמור, ניתן לניכוי לפי אותם התנאים כאילו נזקף לזכות תושב המדינה הנזכרת ראשונה.

4. מיזמים של מדינה מתקשרת שהכעלות או השליטה המלאה או החלקית על הונם נתונים במישרין או בעקיפין, בידי תושב או תושבים של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה למיסוי או לכל דרישה הקשורה במיסוי השונים או מכבידים יותר מהמיסוי ומהדרישות הקשורות במיסוי, שמיזמים דומים אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

מהמס הישראלי, כיחס שבין ההכנסה או ההון ממקורות בהודו לבין סך כל ההכנסה או ההון הכפופה למס ישראלי.

2. מקום שתושב הודו מפיק הכנסה או הינו בעל הון, אשר בהתאם להוראות אמנה זו, ניתן לחייבם במס בישראל, הודו תתיר:

(א) כניכוי מהמס על הכנסתו של אותו תושב, סכום השווה למס ההכנסה ששולם בישראל, בין ששולם במישרין ובין בדרך של ניכוי.

(ב) כניכוי מהמס על הונו של אותו תושב, סכום השווה למס על ההון ששולם בישראל.

אולם הניכוי האמור לא יעלה בשום מקרה על אותו חלק של מס ההכנסה או המס על ההון, כפי שחושבו לפני מתן הניכוי, אשר ניתן לייחסו, לפי המקרה, להכנסה או להון שניתן לחייב במס בישראל.

3. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2 לסעיף זה, מקום שתושב של מדינה מתקשרת מפיק הכנסה בצודה דיבידנדים על מניות בחברות שהן תושבות המדינה הסתקשרת האחרונה, תתיר המדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה זיכוי של 15 אחוז מהסכום ברוטו של הדיבידנד האמור מהמס שיש לשלם.

4. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2 לסעיף זה, מקום שתושב של מדינה מתקשרת מפיק הכנסה בצורה ריבית ממקורות כלשהם במדינה המתקשרת האחרת, תתיר המדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה זיכוי של 10 אחוז מהסכום ברוטו של הריבית האמורה, מהמס שיש לשלם.

5. מקום שבהתאם להוראה כלשהי של האמנה, ההכנסה שמפיק תושב של מדינה מתקשרת או ההון שבבעלותו, פטורים ממס באותה מדינה, המדינה האמורה רשאית בכל זאת, בחישוב סכום המס על שאר ההכנסה או ההון של התושב האמור, להביא בחשבון את ההכנסה או ההון הפטורים ממס.

3. על אף הוראות ס"ק 1, כל זכייה בהגרלות, בתשכצ"ט, במירוציס, לרבות מירוצי סוסיס, משחקי קלפים ומשחקים אחרים מכל צורה או סוג, ניתן לחייב במדינה המתקשרת שבה היא נצמחת.

סעיף 23

הון

1. הון הסיוצג ע"י מקרקעין המאוזכרים בסעיף 6, שבבעלותו של תושב מדינה מתקשרת ונמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייב במס באותה מדינה אחרת.
2. הון המיוצג ע"י מטלטלין המהווים חלק מהרכוש העסקי של מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או ע"י מטלטלין הקשורים לבסיס קבוע העומד לרשות תושב של מדינה שתקשרת במדינה המתקשרת האחרת למטרות כיצוע שירותים אישיים של עצמאי, ניתן לחייב במס גם באותה מדינה אחרת.
3. הון המיוצג ע"י ספינות וכלי טיס המופעלים בתעבורה הבינלאומית, וע"י מטלטלין הקשורים להפעלתם של הספינות וכלי הטיס האמורים, ניתן יהיה חייב במס רק במדינה המתקשרת שבה המיזם הוא תושב.
4. כל המרכיכים האחרים של הון של תושב מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

סעיף 24

מניעת מס כפל

1. בכפוף לדיני ישראל, כפי שהם בתוקף מעת לעת, בדבר חתרת מס המשתלט במדינה שאיננה ישראל כזיכוי נגד מס ישראלי (אשר לא ישפיעו על ההוראה הכללית הכלולה בס"ק זה), מס הודי ששולם ביחס להכנסה שהופקה בהודו או ביחס להון המצוי בהודו, יזתר כזיכוי כנגד מס ישראלי שיש לשלמו ביחס לאותם הכנסה או הון. אולם הזיכוי לא יעלה על אותו חלק

2. (א) סטודנט או חניך בעסק, שהינו או היה מיד לפני ביקורו במדינה מתקשרת תושב של המדינה המתקשרת האחרת, והוא שוהה במדינה הנוכרת ראשונה רק למטרות לימודים או הכשרה, תשלומים שהוא מקבל לצרכי קיומו, חינוכו או הכשרתו, לא יהיו חייבים כמס כאותה מדינה הנוכרת ראשונה, וכלכד שהתשלומים האמורים נובעים ממקורות שמחוץ לאותה מדינה.

(ב) משלומים שסטודנט או חניך בעסק כאמור מקבל כגמול תמורת תעסוקה במדינה הנוכרת ראשונה, כסכום שאינו עולה על הסך המקביל ל-3,000 דולרים של ארה"ב כמסבע של המדינה הנוכרת ראשונה כמשך שנת כספים כלשהי, יהיו פטורים ממס באותה מדינה הנוכרת ראשונה.

ההטבות לפי ס"ק זה תוענקה רק לפרק זמן ככל שיהיה סביר או דרוש כמקובל להשלמת או החינוך או ההכשרה שהוחל בהם, אך בשום מקרה לא ייהנה יחיד מההטבות לפי ס"ק זה במשך יותר משלוש שנים רצופות מתאריך הגעתו הראשונה לאותה מדינה מתקשרת אחרת.

סעיף 22

הכנסה אחרת

1. פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת, כאשר הם נצמחים, אשר לא סופלו כסעיפים הקודמים של אמנה זו, יהיו חייבים כמס רק כאותה מדינה.
2. הוראות ס"ק 1 לא יחולו על הכנסה, שאינה הכנסה ממקרקעין לפי הגדרתה כסעיף 6 (2), אם מקבל ההכנסה האמורה, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה ומתקשרו האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא בה, או מכצע כאותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הנמצא בה, והזכות או הרכוש שביחס אליהם משולמת ההכנסה קשורים באופן ממשי לאותו בסיס קבוע או מוסד קבע. במקרה זה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 15, לפי העניין.

(כ) ואולם, ניתן יהיה לחייב גמול כאמור כמס רג במדינה המתקשרת האחרון אם השירותים ניתנים באותה מדינה והיחיד הוא תושב של אותה מדינה אשר:

1. הוא אזרח של אותה מדינה; או

2. לא היה לתושב של אותה מדינה אך ורק לשם מתן השירותים.

2. (א) כל קיצבה המשולמת ליחיד בידי מדינה מתקשרת או יוזדת משנה מדיניות או רשות מקומית שלה, או מתוך קרנות שנוצרו על ידו, כעד שירותים שניתנו לאותה מדינה, יחידת משנה או רשות, תהיה חייבת כמס רג באותה מדינה.

(ב) ואולם, קיצבה כאמור תהיה חייבת כמס רג במדינה המתקשרת האחרת אם היחיד הוא תושב ואזרח של אותה מדינה.

3. הוראות סעיפים 16, 17, ו-19 יחולו על גמול וקיצבה כעד שירותים שניתנו בקשר עם עסק המתנהל בידי מדינה מתקשרת, יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.

סעיף 21

פרופסורים, מורים וסטודנטים

1. גמול שמקבל תמורת השכלה או מחקר מדעי יחיד אשר הינו או היה מיד לפני אותו ביקור תושב המדינה המתקשרת האחרת, והוא שווה במדינה הנזכרת ראשונה למטרות עריכת מחקר מדעי או הוראה במוסד חינוכי, יהיה פטור ממס במדינה הנזכרת ראשונה. פטור זה יוענק לתקופה שלא תעלה על שנתיים מהתאריך שבו נכנס המורה או החוקר בראשונה למדינה הנזכרת ראשונה לשם עיסוק במחקר מדעי או כהוראה. סעיף זה לא יחול על הכנסה ממחקר אם המחקר האמור נערך לא לסובת הציבור, אלא בעיקר לסובת הפרטית של אדם מסוים או בני אדם מסוימים.

2. מקום שהכנסה תמורת פעילויות אישיות שבוצעו בידי בדרן או ספורטאי בתור שכזה נצמחה לא לכדרן או לספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, ניתן לחייב הכנסה זו כמס, על אף הוראות סעיפים 7, 15 ו-16, במרינה המתקשרת שבה מבוצעות פעילויותיו של הבררן או הספורטאי.

3. על אף הוראות ס"ק 1, הכנסה שהפיק בדרן או ספורטאי שהוא תושב מדינה מתקשרת מפעילויותיו האישיות בתור שכזה המבוצעות במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה כמס רק במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה, אם פעילויות אלה במדינה האחרת מקבלות תמיכה מלאה או מהותית מכספי ציבור של המדינה הנזכרת ראשונה, לרבות כל אחת מיחידות המשנה המדיניות שלה או מרשויותיה המקומיות.

4. על אף הוראות ס"ק 2 וסעיפים 7, 15 ו-16, מקום שהכנסה תמורת פעילויות אישיות שביצע בדרן או ספורטאי בתור שכזה במדינה מתקשרת נצמחה לא לכדרן או לספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, ניתן לחייב הכנסה זו כמס רק במדינה המתקשרת האחרת, אם אותו אדם אחר מקבל תמיכה מלאה או מהותית מכספי ציבור של אותה מדינה אחרת, לרבות כל אחת מיחידות המשנה המדיניות שלה או מרשויותיה המקומיות.

סעיף 19

קיצבאות

בכפוף להוראות סעיף 20 (2), קיצבאות וגמול דומה אחר ששולמו לתושב מדינה מתקשרת בגין עבודה כעבר, ניתן לחייבם כמס רק באותה מדינה.

סעיף 20

שירות ציבורי

1. (א) גמול, למעט קיצבה, ששולם בידי מדינה מתקשרת או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, ליחיד בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות, יהיה חייב כמס רק באותה מדינה.

2. על אף הוראות ס"ק 1, גמול המופק בידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבו כמס רק במדינה הנזכרת ראשונה אם:

(א) המקבל שוהה במדינה האחרת תקופה או תקופות שאינן עולות יחד על 183 ימים בתקופה כלשהי של 12 חודשים, המתחילה או מסתיימת בשנת הכספים הנוועה לדבר; וכן

(ב) הגמול משתלם בידי מעביד שאינו תושב המדינה האחרת, או מטעמו; וכן

(ג) הנושא בנטל תשלום הגמול אינו מוסד קבע או בסיס קבוע שיש למעביד המדינה האחרת.

3. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, גמול המתקבל תמורת עבודה שבוצעה בספינה או בכלי טיס הסופעלים בתעבורה בינלאומית, ניתן לחייבו כמס במדינה המתקשרת שבה המיזם הוא תושב.

סעיף 17

שכר חברי הנהלה

שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים אחרים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים של חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לווייבס כמס גם באותה מדינה אחרת.

סעיף 18

אמנים וספורטאים

1. על אף הוראות סעיפים 15 ו-16, הכנסה שהפיק תושב מדינה מתקשרת כבדרן, כגון אמן תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, או כמוסיקאי, או כספורטאי, מפעילויותיו האישיות בתור שכזה, שבוצעו במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה כמס באותה מדינה אחרת.

6. רווחים מהעברת כל נכס, זולת אלה המוזכרים בס"ק 1 עד 5, יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת שהמעביר הוא תושב בה.

סעיף 15

שירותים אישיים של עצמאי

1. הכנסה שמפיק תושב של מדינה מתקשרת משירותים מקצועיים או מפעילויות אחרות בעלות אופי עצמאי, ניתן לחייבה במס רק באותה מדינה, חוץ מאשר בנסיכות הכאות, שבהן ניוון לחייב הכנסה כזו במס גם במדינה המתקשרת האחרת:

(א) אם עומד לרשותו באופן סדיר כסיס קבוע באותה מדינה אחרת, לצורך ביצוע פעילויותיו; במקרה זה, ניתן לחייב במס כאותה מדינה אחרת רק אותו חלק מההכנסה שניתן לייחסו לאותו כסיס קבוע; או

(ב) אם שהייתו באותה מדינה אחרת היא לתקופה או לתקופות המסתכמות יחד ביותר מ-183 ימים בכל תקופה של שנים עשר חודשיים המתחילה או מסתיימת בשנת הכספים שבה מדובר; במקרה זה, ניתן לחייב במס באותה מדינה אחרת רק אותו חלק מהכנסתו הנובע מפעילויותיו שבוצעו באותה מדינה אחרת.

2. המונח "שירותים מקצועיים" כולל, במיוחד, פעילויות עצמאיות כשחיי המדע, הספרות, האמנות, החינוך או ההוראה, וכן פעילויות עצמאיות של רופאים, מנתחים, עורכי דין, מהנדסים, אדריכלים, רופאי שיניים ורואי חשבון.

סעיף 16

שירותים אישיים של עובד

1. בכפוף להוראות סעיפים 17, 19, 20 ו-21, משכורת, שכר עבודה וגמול דומה אחר שהופקו על ידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, ניתן לחייב במס רק באותה מדינה, אלא אם העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. בוצעה העבודה כאמור, ניתן לחייב במס את הגמול שנתקבל תמורתה באותה מדינה אחרת.

4. שירותים לשימוש אישי של היחיד או היחידים המבצעים את התשלומים; או

5. שירותים מקצועיים כמוגדר בסעיף 15.

סעיף 14

רווחי הון

1. רווחים שהפיק תושב מדינת מתקשרת מהעברת מקרקעין המאוזכרים בסעיף 6, והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס גם באותה מדינה אחרון.

2. רווחים מהעברת מסלסלין המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע אשר יש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או מהעברת מסלסלין הקשורים לבסיס קבוע ונומד לרשותו של תושב מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לשם ביצוע שירותים אישיים של עצמאי, לרבות רווחים כאמור מהעברת אותו מוסד קבע (לכדו או עס המיזם כולו) או אותו בסיס קבוע, ניתן לחייבם במס גם באותה מדינה אחרת.

3. רווחים שהעברת ספינות או כלי טיס המופעלים בתעבורה בינלאומית, או רווחים שהעברת מסלסלין השייכים להפעלתם של אותם ספינות או כלי טיס, ניתן לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שבה המיזם הוא תושב.

4. רווחים מהעברת סניות או זכויות דומות שהן מניות בחברה, שנכסיה מורכבים בעיקר מסקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה. רווחים מהעברת זכות בשותפות, נאמנות או עיזבון, שנכסיהם מורכבים בעיקר ממקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, ניתן לחייבם במס גם באותה מדינה.

5. רווחים שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממכירה, החלפה או סילוק בדרך אחרת, ישירה או עקיפה, של מניות שאינן אלה הסאוזכרות בס"ק 4, או זכויות דומות בחברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס גם באותה מדינה אחרת.

אחרת שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הממוקם שם, והזכות או הרכוש או ההטכס שבזיקה אליהם משתלמים התשלומים בעד שירותים סכניים קשורים באופן ממשי באותו מוסד קבע או באותו בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו חודאות סעיף 7 או סעיף 15, הכול לפי העניין.

5. יראו תשלומים בעד שירותים סכניים כנובעים במדינה מתקשרת כאשר השירותים ניתנים באותה מדינה עצמה, והשולם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש לאדם המשלם את התשלומים בעד שירותים סכניים, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד קבע או בסיס קבוע במדינה מתקשרת, אשר בקשר אליהם נוצרה ההתחייבות לשלם את התשלומים בעד שירותים סכניים, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים בנטל התשלומים בעד שירותים סכניים, יראו את התשלומים בעד שירותים סכניים האמורים כנובעים במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

6. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם ובין אדם אחר, סכום התשלומים בעד שירותים סכניים עולה על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסימ אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס כהתאם לדיניה של כל אחת מן המדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה בהוראותיה האזוריות של אמנה זו.

7. הוראות ס"ק 1 עד 6 לסעיף זה לא יחולו על תשלומים הקשורים לשירותים הנזכרים להלן:

1. שירותים נלווים הקשורים באופן בלתי נפרד ומהותי למכירת רכוש;

2. שירותים נלווים להשכרת ספינות, כלי טיס, מכולות או ציוד אחר

המשמש בקשר להפעלת ספינות או כלי טיס בתעבורה בינלאומית;

3. הוראה במוסד חינוכי או על ידי מוסד חינוכי;

קבוע במדינה מתקשרת, אשר בקשר אליהם נוצרה ההתחייבות לשלם את התמלוגים, ומוטד קבע או בסיס קבוע זה נושאים כנסל התמלוגים, יראו את התמלוגים כנוכעים במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

6. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם ובין אדם אחר, סכום התמלוגים, ביחס לשימוש, לזכות או לידיעות שבעדן הם משתלמים, עולה על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת מן המדינות המתקשרות, תוך התחשבות בהוראותיה האזורות של אמנה זו.

סעיף 13

תשלומים בעד שירותים סכניים

1. תשלומים בעד שירותים סכניים שמקורם במדינה שתקשרת והמשתלמים לתושב המרינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. אף על פי כן, ניתן לחייב תשלומים בעד שירותים סכניים כאלה במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורם, ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אבל אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לתשלומים בעד שירותים סכניים, הסס המוטל כך לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של התשלומים בעד שירותים סכניים.
3. המונח "תשלומים בעד שירותים סכניים" בסעיף זה פירושו תשלומים מכל סוג המונקבלים בתמורה לשירותים בעלי אופי ניהולי, סכני או ייעוצי, לרבות מתן שירותים ע"י כוח אדם סכני או אחר, אך לא כולל תשלומים בעד שירותים המאוזכרים בסעיף 16 לאמנה זו.
4. הוראות ס"ק 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לתשלומים בעד שירותים סכניים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקורם של התשלומים בעד שירותים סכניים, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מכצע באותה מדינה

ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה, יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהוואס לדיניה של כל אחת מהסדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה בשאר הוראותיה של אווה זו.

סעיף 12

תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לחושב המדינה המונקשרת האחרת, ניוון לחייבם במס באותה מדינה אחרת.
2. אף על פי כן, ניתן לחייב תמלוגים כאלה כסס גם במדינה המתקשרת שבה מקורם, ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אבל אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לתמלוגים, המס הסוסל נכ לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של התמלוגים.
3. המונח "תמלוגים" בסעיף זה פירושו תשלומים מכל סוג המתקבלים כתמורה בעד שימוש או בעד הזכות לשימוש, בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית, לרבות סרטי קולנוע, כל פטנט, סימן מסחר, מדגם או דוגמה, תוכנית, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד מידע הנוגע לניסיון תעשייתי, מסחרי או מדעי.
4. הוראות ס"ק 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לתמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, סנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקורם של התמלוגים, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מכצע באותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי מבטיט קבע המסוקס שם, והזכות או הזכוש שבזיקה אליהם משתלמים התמלוגים קשורים באופן ממשי באותו מוסד קבע או באותו בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 15, הכול לפי העניין.
5. יראו תמלוגים כנובעים כמדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה סדינית, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש לאזם הסשלם את התמלוגים, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד קבע או בסיס

(ב) להלוואה שנתן, מימן מחדש, ערב לה או ביטח, או לאשראי שהעניק, מימן

מחדש, ערב לו או ביטח -

1. במקרה של הודו, ה"רזרב בנק" של הודו.
2. במקרה של ישראל, בנק ישראל, או
3. גופים ממשלתיים או מוסדות מלווים אחרים כפי שיפורטו ויוטכמו בחילופי איגרות בין הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות.
4. המונח "ריבית" בסעיף זה פירושו הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהן מובטחות במשכנתא ובין אם לאו, בין שהן נושאות זכות להשתתף ברווחי הווייב ובין אם לאו, ובמיוחד הכנסה מבטוחות ממשלתיות והכנסה משטרי חוב או מאיגרות חוב, לרבות פרעויות ופרסים הקשורים בבטוחות, איגרות חוב או שטרי חוב אלה. קנסות בשל איחור בתשלום לא ייראו כריבית למטרות סעיף זה.
5. הוראות סעיפים קטנים 1, 2 ו-3 לא יחולו אם בעל הזכות שכיושר לריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקור הריבית באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מכצע באותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי מבטיט קבוע הממוקם בה, ותביעת החוב שבזיקה אליה משתלמת הריבית קשורה באופן ממשי באותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 15, הכול לפי העניין.
6. יראו ריבית כנובעת במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה מתקשרת עצמה, יחידת משנה מדינית, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אולט מקוט שלאדם המשלם את הריבית, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, יש מוסד קבע או כסיס קבוע באחת המדינות המתקשרות אשר בקשר אליהם נוצרה ההתחייבות בשלה משתלמו הריבית, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים כנסל הריבית, יראו את הריבית כנובעת במדינה המתקשרת שבה נמצאים מוסד הקבע או הכסיס הקבוע.
7. מקוט שסחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שכיושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, סכום הריבית, בהתחשב בתביעת החוב שעליה הוא שולם, עולה על הסכום שהמשלם

הדיכדנדים קשורה באופן מחשי באותו מוסד קבע או כסיס קבוע. כמקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 15, הכול לפי העניין.

5. מקום שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת מפיקה רווחים או הכנסה מהמדינה המתקשרת האחרת, לא תסיל מדינה אחרת זו מס על הדיכדנדים שמשלמת החברה, אלא כמידה שאותם דיכדנדים משתלמים לתושב של אותה מדינה אחרת או כמידה שזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיכדנדים קשורה באופן מחשי למוסד קבע או לכסיס קבוע הנמצא כאותה מדינה אחרת, ולא תחייב את רווחיה הכלתי מחולקים של החברה במס על הרווחים הכלתי מחולקים של החברה, גם אם הדיכדנדים המשלמים או הרווחים הכלתי מחולקים מורכבים, כולם או קצתם, מרווחים או מהכנסה שמקורם במדינה אחרת כאמור.

סעיף 11

ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מתקשרת והמשלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, ניתן לחייב ריבית כזו במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורה ובהואם לחוקי אותה מדינה, אך אם המקבל הוא בעל הזכות שבישר לריבית, המס המוטל כן לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של הריבית.

3. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2, ריבית שמקורה במדינה מתקשרת ומשלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, תהיה חייבת במס רק באותה מדינה מתקשרת אחרת, אם הריבית משתלמת ביחס:

(א) לאיגרת חוב, שטר חוב או התחייבות דוטה אחרת של המשלת המדינה המונקשרת הנזכרת ראשונה או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה; או

והרווחים הכלולים כך הם רווחים שהיו נצמחים למיזם של המדינה המתקשרת הנזכרו ראשונה אילו התנאים שנקבעו בין שני המיזמים היו זהים לתנאים הנקבעים בין שני מיזמים בלתי תלויים, כי אז המדינה המתקשרת האחרת תערוך התאמה נאותה לגבי המס שהוטל בה על אותם רווחים מקום שאותה מדינה אחרת רואה את ההתאמה כמוצדקת. בקביעתה של התאמה כאמור תינתן תשומת לב להוראות האחרות של אמנה זו ובמידת הצורך יתייעצו הרשויות הנוסמכות של המדינות המתקשרות זו עם זו.

סעיף 10

דיבידנדים

1. דיבידנדיב ששילמה חברה שהיא תושבת מרינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבס במס באותה מדינה אחרת.
2. אף על פי כן, ניתן לחייב במס דיבידנדים כאלה במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אולם אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לדיבידנדים, המס שיוסל כך לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים.
- ס"ק זה לא ישפיע על אופן חיוב החברה במס לגבי הרווחים שמהם משתלמים הדיבידנדים.
3. המונח "דיבידנדים" בסעיף זה פירושו הכנסה ממניות, ממניות "הנאה" או מזכויות "הנאה", ממניות במכרות, ממניות יסוד או מזכויות אחרות, אשר אינן תביעות חוב, המשתפוט ברווחים, וכן הכנסה מזכויות אחרות בתאגיד הכפופה לאותו יחס לעניין מיסוי כמו הכנסה ממניות לפי דיני המיסוי של המדינה המתקשרת שהחברה המבצעת את החלוקה היא תושבתה.
4. הוראות ס"ק 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה המשלמת את הדיבידנדים, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע באותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי, מבסיס קבוע הנמצא באותה מדינה, וזכות ההחזקה שבזיקה אליה חשתלמיט

4. למטרות סעיף זה, ריבית על כספים הקשורים להפעלת ספינות או כלי טיט כתעבורה בינלאומית ייראו כהכנסה או כרווחים מהפעלת הספינות או כלי הטיס האמורים והוראות סעיף 11 לא יחולו כיחס לריבית כאמור.

5. המונח "הפעלת ספינות וכלי טיס" יהיה פירושו עסק של הובלה בספינה או כדרך האוויר של נוסעים, דואר, בעלי חיים או טובין שמובילים הבעלים או החוכרים או השוכרים של ספינות וכלי טיס, לרבות מכירת כרטיסים להובלה האמורה מטעם מיזמים אחרים, החכרה מזדמנת של ספינות וכלי טיס, וכל פעילות אחרת הקשורה ישירות להובלה האמורה.

סעיף 9

מיזמים משולכים

1. מקום -

(א) שמיזם של מדינה מתקשרת משתתף, כמישרין או בעקיפין, בהנהלתו של מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליו, או בהוננו, או

(כ) שאותם בני אדם משתתפים, כמישרין או בעקיפין, בהנהלתו של מיזם של המדינה המתקשרת האחת ושל מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליהם, או בהוננס,

ובכל אחד משני המצבים נקבעו או הוטלו כיחסים המסחריים או הכספיים בין שני המיזמים, תנאים שונים מאלה שהיו נקבעים בין מיזמים בלתי-תלויים, הרי כל הרווחים שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המיזמים, אבל בגלל אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחי אותו מיזם ולהטיל עליהם מס בהתאם.

2. מקום שמדינה מתקשרת כוללת ברווחי מיזם של אותה מדינה - ומטילה מס בהתאם - רווחים שעליהם מיזם של המדינה המתקשרת האחרת חויב במס באותה מדינה מתקשרת אחרת,

4. במידה שהיה נהוג במדינה מתקשרת לקבוע את הרווחים שיש לייחס למוסד קבע על בסיס של ייחוס כלל הרווחים של המיזם לחלקיו השונים, אין בסיק 2 דבר שימנע מאותה נודינה מתקשרת לקבוע את הרווחים החייבים מס לפי שיטת ייחוס מקובלת כאמור; ואולם יש לאמץ שיטת ייחוס כזאת שתביא לתוצאות התואמות את העקרונות הכלולים בסעיף זה.

5. לא ייחוסו רווחים למוסד קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד קבע קנה טובין או סוורה בשביל המיזם.

6. לעניין הסעיפים הקטנים הקודמים, הרווחים שיש לייחס למוסד קבע ייקבעו בהתאם לאותה שיטה מדי שנה בשנה, אלא אם יש סיבה טובה ומספקת לנהוג אחרת.

7. מקוט שנכללים ברווחים פריטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, לא יושפעו הוראות סעיפים אלה מהוראות סעיף זה.

סעיף 8

הובלה ימית ואווירית

1. רווחים מהפעלת ספינות וכלי טיס בתעבורה בינלאומית יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת שבה המיזם הוא תושב.

2. המונח "רווחים" יכלול הכנסה שמפיק המיזם מהשכרת ספינות וכלי טיס המופעלים בתעבורה בינלאומית. המונח האמור יכלול גם הכנסה שמפיק המיזם משימוש, אחזקה או השכרה של מכולות המופעלות בתעבורה בינלאומית (לרבות נגרות, אסדות וציווד קשור אחר להובלת המכולות האמורות), אם ההכנסה האמורה נובעת מרווחיו של המיזם מהפעלת הספינות וכלי הטיס בתעבורה בינלאומית.

3. הוראות ס"ק 1 יחולו גם על רווחים הנובעים מהשתתפות בקרן, בעסק משותף או וסוכנות הפעלה בינלאומית.

המשמשים כחקלאות וייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדין במקרקעין, זכות ההנאה מפירות מקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כחחורה בעד ניצול, או הזכות לנצל, מרצבי מחצבים, מקורות ואוצרות טבע אחרים; ספינוו, סירוח וכלי טיס לא ייראו כמקרקעין.

3. הוראות ס"ק 1 יחולו על הכנסה המופקת משימוש ישיר במקרקעין, מהשכרוס או משימוש במקרקעין בכל דרך אחרת.

4. הוראות ס"ק 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מיזם ועל הכנסה ממקרקעין המשמשים לכיצוע שירותים אישיים בידי עצמאי.

סעיף 7

רווחי עסקים

1. רווחים של מיזם של מדינה מתקשרת יהיו חייבים כמס רק באומה מדינה, אלא אם המיזם מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם. אם המיזם מנהל עסקים כאמור, ניתן לחייב כמס במדינה האחרת את רווחי המיזם, אולם רק אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד קבע.

2. ככפוף להוראות ס"ק 3, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה י'המוקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות המתקשרות לאותו מוסד קבע את הרווחים שהיו צפויים לו אילו היה מיזם נבדל ונפרד העוסק בפעילויות זהות או דומות, בתנאים זהים או דומים, ומקיים קשרים באופן בלתי תלוי לחלוטין עם המיזם שהוא משמש לו מוסד קבע.

3. בקביעת רווחי מוסד קבע, יותר ניכויין של ההוצאות שהוצאו למטרות מוסד הקבע, לרבות הוצאות ניהול והוצאות מינהל כלליות שהוצאו כך, בין שהוצאו במדינה שבה נמצא מוסד הקבע ובין שהוצאו במקום אחר.

(ו) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לצורך צירוף כלשהו של פעילויות המאוזכרות בתת-ס"ק (א) עד (ה), ובלבד שהפעילות הכוללת של מקום העסקים הקבוע הנובעת מצירוף זה סיבה הכנה או עזר.

5. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2, מקום שאדם - שאינו סוכן בעל מעמד עצמאי שס"ק 6 חל עלי: - פועל בשם מיזם, ויש לו כסדינה מתקשרת סמכות לחתום על חוזים בשם המיזם והוא תשחמו בה בקביעות, יראו אח המיזם כאילו יש לו מוסד קבע באותה מדינה כיחס לכל הפעילויות שאוחז אדם נוסל על עצמו מסעס המיזם, אלא אם פעילויות האדם האמור מוגבלות לאלה המאוזכרות בס"ק 4, אשר אילו בוצעו ממקום עסקים קבוע, לא היו הופכות את מקומו העסקי הקבוע למוסד קבע לפי הוראות אותו ס"ק.

6. מיזם לא ייראה כבעל מוסד קבע במדינה מתקשרת רק מפני שהוא מנהל עסקים באותה מדינה באמצעות מתווך, עמיל כללי או כל סוכן אחר בעל מעמד עצמאי, ובלבד שבני אדם אלה פועלים במהלך הרגיל של עסקיהם, וכיחסיהם המסחריים והפיננסיים עם המיזם לא הוסכמו או הוסלו תנאים השונים מאלה המוסכמים, בדרך כלל, בין בני אדם עצמאיים.

7. העובדה שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת היא בעלת שליטה בחברה, או נתונה לשליטתה של חברה, שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, או המנהלת עסקים באותה מדינה אורת (אם באמצעות מוסד קבע ואס בדרך אחרת), לא יהיה בה כשלעצמה כדי להקנות לזוכרה אחוז מימד של מוסד קבע של האחרת.

סעיף 6

הכנסה ממקרקעין

1. הכנסה שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממקרקעין (לרבות הכנסה מהקלאות או מיעוין) הנמצאים במדינה המתקשרת האחדת, ניתן לחייב במס גם באותה מדינה אחרת.

2. למונח "מקרקעין" תהא המשמעות שיש לו לפי דיני המדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין הנדונים. בכל מקרה, יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד

2. המונח "מוסד קבע" כולל במיוחד:

(א) מקום הנהלה;

(ב) סניף;

(ג) משרד;

(ד) בית חרושת;

(ה) בית מלאכה; וכן

(ו) מכרה, באר נפט או באר גז, מחצבה או כל מקום אחר להפקת משאבים טבעיים.

3. אתר בנייה או פרוייקט בנייה או הרכבה או פעילויות פיקוח הקשורות אליהם מהווים מוסד קבע רק אם האתר, הפרוייקט או הפעילות האמורים נמשכים יותר משישה חודשים.

4. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, המונח "מוסד קבע" יראוהו כאילו אינו כולל:

(א) שימוש במתקנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסידה של טובין או של סחורה השייכים למיזם;

(ב) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק למטרות אחסנה תצוגה או מסירה;

(ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק למטרות עיבוד בידי מיזם אחר;

(ד) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם רכישת טובין או סחורה, או לשם איסו ידיעות, עבור המיזם;

(ה) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק למטרות ביצוע כל פעילות אחרת שטיבה הכן או עזר, עבור המיזם;

2. מקום שמכוח הוראות ס"ק 1 יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ייקבע מעודו

כלהלן :

(א) יראוהו כתושב המדינה שבה עומד לרשותו בית קבע; אם יש לו בית קבע בשתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר (מרכז האינטרסים החיוניים);

(ב) אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה ומצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, או אם אין לו בית קבע אף לא באחת משתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;

(ג) אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות, או אם אינו נוהג לגור אף לא באחת מהן, יראוהו כתושב המדינה שהוא אזרח;

(ד) אם הוא אזרח של שתי המדינות, או אינו אזרח אף לא של אחת מהן, יישבו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות את השאלה בהסכמה הדדית.

3. מקום שמכוח הוראות ס"ק 1 אדם שאינו יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, יראוהו כתושב המדינה שבה נמצא מקום הניהול הממשי שלו. אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מקום הניהול הממשי שלו, יישבו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות את השאלה בהסכמה הדדית.

סעיף 5

מוסד קבע

1. למטרות אמנה זו, המונח "מוסד קבע" פירושו מקום עסקים קבוע שבאמצעותו מתנהלים עסקי המיזם, כאופן מלא או חלקי.

(2) כישראל, תקופת שנים עשר החודשים המתחילה ב-1 בינואר.

(יא) המונח "מס" פירושו מס הודי או מס ישראלי, לפי ההקשר, אך הוא לא יכלול טכום המשתלט עקב אי תשלום או תשלום בחסר של מסים שעליהם חלה אמנה זו, או תשלום הנהווה קנס המוטל ביחס למסים אלה.

2. (א) ביחס להחלת האמנה ע"י מדינה מתקשרת, כל סונח שאינו מוגדר בה יהיה, אלא אם מתבקש אחרת מן ההקשר, בעל המשמעות שיש לו לפי חוקי אותה מדינה כנוגע למסים שאמנה זו חלה עליהם.

(ב) אם כתוצאה מהחלת תת-ס"ק (א), משמעות מונח לפי דיני מדינה מתקשרת שונה ממשמעות הסונח לפי דיני המדינה המתקשרת האחרת, או אם משמעות המונח האמור אינה נזוה להגדרה לפי חוקי אחת המדינות המתקשרות, הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להסכים על משמעות משותפת לאותו מונח.

(ג) אם, במקרה מסוים, החלת האמנה אינה מונעת מסי כפל מפני שלמדינות המתקשרות יש כללים שונים בנוגע למקורו של סוג ההכנסה שכו מדובר, הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להגיע להסכמה לגבי מקור ההכנסה במקרה המסוים על מנת לבטל את מסי הכפל.

סעיף 4

תושב

1. למטרות אמנה זו, המונח "תושב מדינה מתקשרת" פירושו כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה נתון בה למס בשל מקום מושבו, מקום מגוריו, מקום ניהול עסקיו או כל מכון אחר שסיבו דומה.

(ה) המונחים "מדינה מתקשרת" ו"המדינה המתקשרת האחרת" פירושם הרפובליקה של הודו או מדינת ישראל, לפי ההקשר;

(ו) המונחים "מיזם של מדינה מתקשרת" ו"מיזם של המדינה המתקשרת האחרת" פירושו, בהתאמה, מיזם המנוהל כדי תושב של מדינה מתקשרת ומיזם והמנוהל כדי תושב של המדינה המתקשרת האחרת;

(ז) המונח "תעבורה בינלאומית" פירושו כל הובלה כספינה או בכלי טיס שמפעיל מיזם שהוא תושב מדינה מתקשרת, למעט כאשר הספינה או כלי, הטיס מופעלים אך זרק בין מקומות שכמדינה המתקשרת האחרת;

(ח) המונח "רשות מוסמכת" פירושו:

(1) כהודו: הסמשל המרכזי במשרד האוצר (אגף ההכנסות) או נציגו המוסמך;

(2) בישראל: משרד האוצר או נציגו המוסמך.

(ט) המונח "אזרח" פירושו:

(1) כל יחיד שהוא בעל אזרחות של מדינה מתקשרת;

(2) כל יישות משפטית, שותפות או התאגדות שמעמדס ככאלה נובע מהחוקים שבתוקף כמדינה מתקשרת.

(י) המונח "שנת כספים" פירושו:

(1) כהודו, תקופת שנים עשר החודשים המתחילה ב-1 באפריל;

(4) המס המוסל על רווחים מהעברת מקרקעין בהתאם לחוק מס שכח מקרקעין; וכן

(5) מסי המוסלימ על מקרקעין בהתאם לחוק מס רכוש,

(להלן - "מס ישראלי").

4. כן תחול האמנה על כל מס זה או דומה בעיקרו שיוטל לאחר זואריך חתימתה של האמנה, בנוסף למסיס הקיימים או במקומם. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו על כל שינוי משמעותי שנעשה כדיני המסיס שלהן.

סעיף 3

הגדרות כלליות

1. למטרות אמנה זו, אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר:

(א) המונח "הודו" פירושו שטח ארצה של הודו, ולרבות היס הטריטוריאלי והתחום האווירי שמעליו, וכן כל אזור ימי אחר שעליו יש להודו זכויות ריבוניות, זכויות וסמכויות שיפוט אחרות, בהתאם לחוק ההודי ובהתאם למשפט הבינלאומי, לרבות אמנת האו"ם בדבר משפט הימ;

(ב) המונח "ישראל" פירושו מדינת ישראל, ובשימושו הגיאוגרפי, פירושו שטח הארץ והיס הטריטוריאלי שעליהם יש למדינת ישראל ריבונות וסמכות שיפוט, וכן המדף היבשתי, האזור הכלכלי הבלעדי ואותו חלק מקרקעית היס ומתת-הקרקע שמתחת ליס שעליהם יש לה זכויות ריבוניות בהתאם למשפט הבינלאומי;

(ג) הסונח "אדם" כולל יחיד, חברה, חבר בני אדם וכל גוף אחר שרואים בו יחידה חייבת במס לפי דיני המיסוי שכתוקף ככל אחת מהמדינות המתקשרות;

(ד) המונח "חברה" פירושו כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לצרכי מס;

סעיף 2

המסים הנידונים

1. אטנה זו תחול לגבי מסים על הכנסה, המוטלים מטעם מדינה מתקשרת, יחידות משנה סדיניות שלה או רשויות מקומיות שלה, ולגבי מסים על הון המוטלים מטעם מדינה מתקשרת, ללא התחשבות בדרכי הטלתם.

2. כמסים על הכנסה ועל הון ייחשבו כל המסים המוטלים על סך כל ההכנסה, על סך כל ההון, או על מרכיבי הכנסה או הון, לרבות מסים על רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין, מסים על סך כל השכר או המשכורות שמעלמים מיזמים, וכן מסים על עליית ערך של נכסים.

3. המסים הקיימים שעליהם תחול אמנה זו הם במיוחד:

(א) בהודו:

(1) מס ההכנסה, לרבות כל תוספת עליו;

(2) מס על רכוש,

(להלן - "מס הודי");

(ב) בישראל:

(1) מס ההכנסה;

(2) מס החברות;

(3) מס רווחי הון;

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

אמנה

בין

מדינת ישראל

לבין

הרפובליקה של הודו

בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לגבי מסיים על הכנסה ועל הון

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הרפובליקה של הודו,

ברצותן לכרות ביניהן אמנה למניעת מסי כפל ולמניעת התחמקות ממס לגבי מסיים על הכנסה ועל הון,

הסכימו לאמור:

סעיף 1

תחום אישי

אמנה זו תחול על בני אדם שהם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתי המדינות

המתקשרות.

[HINDI TEXT — TEXTE HINDI]

आय और पूंजी पर करों के संबंध में दोहरे कराधान के परिहार

और राजस्व अपवंचन को रोकने के लिए

इस्राइल राज्य

और

भारत गणराज्य

के बीच अभिसमय

इस्राइल राज्य की सरकार और भारत गणराज्य की सरकार,

आय और पूंजी पर करों के संबंध में दोहरे
कराधान के परिहार और राजस्व अपवंचन को रोकने के लिए
एक अभिसमय सम्पन्न करने की इच्छा से नीचे लिखे अनुसार
सहमत हुई हैं :

अनुच्छेद - 1

वैयक्तिक कार्य क्षेत्र

यह अभिसमय उन व्यक्तियों पर लागू होगा जो सविदाकारी राज्यों में से किसी एक अथवा दोनों
के निवासी हैं ।

अनुच्छेद - 2

अभिसमय के अंतर्गत खाने खते कर

1. यह अभिसमय किसी संविदाकारी राज्य अथवा उसके राजनैतिक उप-प्रभागों अथवा स्थानीय प्रधिकरणों की ओर से आय पर लगाए गए करों तथा किसी संविदाकारी राज्य की ओर से पूंजी पर लगाए गए करों के संबंध में लागू होगा चाहे ये किसी भी तरीके से लगाए जाएं ।

2. चल अथवा अचल संपत्ति के अंतरण से प्राप्त अभिलक्षणों पर करों, उद्यमों द्वारा दी गई मजदूरी अथवा वेतन की कुल राशि पर करों तथा पूंजीगत अधिमूल्यन पर करों सहित कुल आय, कुल पूंजी पर अथवा आय के या पूंजी के तत्वों पर लगाए गए सभी करों को आय और पूंजी पर लगाए गए करों के रूप में माना जाएगा ।

3. जिन मौजूदा करों पर यह अभिसमय लागू होगा, वे विशेष रूप से इस प्रकार हैं :

§ क § इस्राइल में :

§ i § आयकर ;

§ ii § कंपनी कर ;

§ iii § पूंजीगत अभिलक्षण कर ;

§ i/v § भूमि अधिमूल्यन कर कानून के अनुसार अचल संपत्ति के अंतरण से प्राप्त अभिलक्षणों पर लगाया गया कर; और

§ v § संपत्ति कर कानून के अनुसार वास्तविक संपत्ति पर लगाए गए कर ;

§ जिन्हें इसके बाद "इस्राइली कर" कहा गया है § ।

§ ख § भारत में :

§ i § आयकर, जिसमें उस पर लगाया गया कोई भी अधिभार शामिल हैं; और

§ ii § धन कर;

§ जिसे इसके बाद "भारतीय कर" कहा गया है § ;

4. यह अभिसमय किसी समरूप अथवा काफी हद तक समान स्वरूप के करों पर भी लागू होगा जो इस अभिसमय पर हस्ताक्षर किए जाने के बाद विद्यमान करों पर उनके अलावा अथवा उनके स्थान पर लगाए जाते हैं । संविदाकारी राज्यों के सक्षम प्रधिकारी अपने-अपने संबंधित कराधान कानूनों में किए गए महत्वपूर्ण परिवर्तनों के बारे में एक दूसरे को अधिसूचित करेंगे ।

अनुच्छेद - 3

सामान्य परिभाषाएं

1. इस अभिसमय के प्रयोजनार्थ, जब तक संदर्भ में अन्यथा अपेक्षित न हो :

- §क§ "इस्राइल" पद से अभिप्रेत है - इस्राइल का राज्य, और जब इसका भौगोलिक अर्थ में प्रयोग किया जाए तब इससे अभिप्रेत है वह राज्य क्षेत्र और राज्य क्षेत्रीय समुद्र जिसके ऊपर यह अपने राज्य की प्रभुता और क्षेत्राधिकार का प्रयोग करता है और वह महाद्विषीय जलगठन सीमा, अनन्य आर्थिक क्षेत्र और समुद्र के नीचे की तलहटी और अवमृदा का वह भाग जिसके ऊपर यह अन्तरराष्ट्रीय कानून के अनुसार प्रभुसत्ता सम्पन्न अधिकारों का प्रयोग करता है ।
- §ख§ "भारत" पद से अभिप्रेत है - भारत का राज्य क्षेत्र तथा इसमें उसके राज्य क्षेत्रीय समुद्र तथा इसके ऊपर के वायुमंडलीय क्षेत्र और अन्य कोई भी समुद्री क्षेत्र सम्मिलित हैं जिनमें समुद्री कानून पर संयुक्त राष्ट्र संघीय अभिसमय सहित भारतीय कानून के अनुसार और अन्तरराष्ट्रीय कानून के अनुसार भारत के प्रभुसत्ता सम्पन्न अधिकार, अन्य अधिकार तथा क्षेत्राधिकार हैं ।
- §ग§ "व्यक्ति" पद में कोई व्यक्ति, कोई कंपनी, व्यक्तियों का कोई निकाय और कोई ऐसी अन्य सत्ता शामिल है जिसे संबंधित संविदाकारी राज्यों में प्रवृत्त करधान कानूनों के तहत फ़ करारधेय इकाई माना जाता है ।
- §घ§ "कंपनी" पद से कोई ऐसी निगमित निकाय अथवा कोई ऐसी सत्ता अभिप्रेत है जिसे कर प्रयोजनों के लिए फ़ निगमित निकाय के रूप में माना जाता है ।
- §ङ. § "फ़ संविदाकारी राज्य" और "दूसरे संविदाकारी राज्य" पदों से संदर्भ की अपेक्षा के अनुसार भारत गणराज्य अथवा इस्राइल राज्य अभिप्रेत है ।
- §च§ "फ़ संविदाकारी राज्य का उद्यम" और "दूसरे संविदाकारी राज्य का उद्यम" पदों से क्रमशः फ़ संविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा संचालित कोई उद्यम तथा दूसरे संविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा संचालित कोई उद्यम अभिप्रेत है ।
- §छ§ "अन्तरराष्ट्रीय यातायात" पद से अभिप्रेत है - दोनों में से किसी फ़ संविदाकारी राज्य के निवासी किसी उद्यम द्वारा परिचालित कोई जलयान अथवा वायुयान, सिवाय उस स्थिति के जब जलयान अथवा वायुयान केवल दूसरे संविदाकारी राज्य के स्थानों के बीच ही चलाया जाता हो ।

- §ज§ "सक्षम प्रधिकारी" पद से अभिप्रेत है -
- §i§ भारत में - केन्द्रीय सरकार का वित्त मंत्रालय §राजस्व विभाग§ अथवा उसका प्रधिकृत प्रतिनिधि ;
- §ii§ इस्लाम में - वित्त मंत्री अथवा उसका प्रधिकृत प्रतिनिधि ।
- §झ§ "राष्ट्रिक" पद से अभिप्रेत है :
- §i§ दोनों में से किसी एक संविदाकारी राज्य की राष्ट्रीयता धारण करने वाला कोई व्यक्ति ;
- §ii§ कोई कानूनी व्यक्ति, भागीदारी अथवा संस्था जिसे अपनी यह हैसियत किसी संविदाकारी राज्य में प्रवृत्त कानूनों से प्राप्त होती हो ।
- §ञ§ "वित्तीय वर्ष" से अभिप्रेत है :
- §i§ भारत के मामले में, 1 अप्रैल को शुरू होने वाली बारह मास की अवधि ;
- §ii§ इस्लाम के मामले में, पहली जनवरी को शुरू होने वाली बारह मास की अवधि ।
- §ट§ "कर" पद से संदर्भ की अपेक्षानुसार भारतीय कर अथवा इस्लामी कर अभिप्रेत है, परन्तु इसमें ऐसी कोई एक शामिल नहीं होगी जो उक्त करों के संबंध में किसी भूल अथवा चूक के संदर्भ में देय हो जिस पर यह अभिसमय लागू होता हो अथवा जो उन करों के संबंध में लगाए गए अर्धदंड की घोटक हो ।
2. §क§ जहां तक किसी संविदाकारी राज्य द्वारा इस अभिसमय के प्रवर्तन का संबंध है, किसी पद का जो उसमें परिभाषित नहीं हुआ हो और जब तक संदर्भ में अन्यथा अपेक्षित न हो, अर्थ वही होगा जो उस राज्य के उन करों से संबंधित कानूनों के अंतर्गत होता है जिन पर यह अभिसमय लागू होता है ।
- §ख§ यदि उप-पैराग्राफ §क§ के लागू होने के परिणामस्वरूप, किसी संविदाकारी राज्य के कानूनों के तहत किसी पद का अर्थ दूसरे संविदाकारी राज्य के कानूनों के तहत उस पद के अर्थ से भिन्न है अथवा यदि ऐसे किसी पद के अर्थ का दोनों में से किसी एक संविदाकारी राज्य के कानूनों के तहत आसानी से निर्धारण नहीं हो सकता हो तो संविदाकारी राज्यों के सक्षम प्रधिकारी उसके एक सर्वसामान्य अर्थ पर सहमत हो सकते हैं ।
- §ग§ यदि किसी विशेष मामले में इस अभिसमय के लागू होने से दोहरे करधान की रोकथाम न हो सकती हो क्योंकि संविदाकारी राज्यों के अंतर्भूत आय वर्ग के स्रोत के संबंध में भिन्न-भिन्न नियम हैं तो संविदाकारी राज्यों के सक्षम प्रधिकारी दोहरे करधान के परिहार के उद्देश्य से उस विशेष मामले में आय के स्रोत के संबंध में करार कर सकते हैं ।

अनुच्छेद - 4

निवासी

1. इस अभिसमय के प्रयोजनार्थ, "किसी सौविदाकारी राज्य का निवासी" पद से कोई भी ऐसा व्यक्ति अभिप्रेत है, जिस पर उस राज्य के कानून के अंतर्गत उसके अधिवास, निवास, प्रबंध-स्थान अथवा इसी प्रकार के किसी अन्य मानदण्ड से वहां पर कर लगाया जा सकता है।

2. जहां पैराग्राफ 1 के उपबंधों के कारण, कोई व्यक्ति दोनों सौविदाकारी राज्यों का निवासी हो, वहां उसकी हेसियत निम्नलिखित के अनुसार तय की जाएगी :

§क§ उसे उस राज्य का निवासी माना जाएगा जहां उसे एक स्थायी निवास गृह उपलब्ध हो, यदि उसे दोनों राज्यों में कोई स्थायी निवास-गृह उपलब्ध हो, तो वह उस राज्य का निवासी माना जाएगा जिसके साथ उसके व्यक्तिगत और आर्थिक संबंध §महत्वपूर्ण हितों का केन्द्र§ घनिष्ठतर हैं ;

§ख§ यदि उस राज्य का, जिसमें उसके महत्वपूर्ण हित निहित हैं, निश्चय नहीं किया जा सकता हो अथवा यदि उसे दोनों राज्यों में से किसी भी राज्य में कोई स्थायी निवास-गृह उपलब्ध नहीं हो, तो वह उस राज्य का निवासी माना जाएगा जिसमें वह आदतन रहता हो ;

§ग§ यदि वह आदतन दोनों ही राज्यों में रहता हो अथवा उनमें से किसी भी राज्य में नहीं रहता हो, तो वह उस राज्य का निवासी माना जाएगा, जिसका वह एक राष्ट्रिक है ;

§घ§ यदि वह दोनों राज्यों का राष्ट्रिक है अथवा उनमें से किसी भी राज्य का राष्ट्रिक नहीं है तो सौविदाकारी राज्यों के सक्षम प्राधिकारी परस्परिक सहमति द्वारा इस प्रश्न का निर्णय करेंगे।

3. जहां व्यष्टि से भिन्न कोई व्यक्ति पैराग्राफ 1 के उपबंधों के कारण दोनों सौविदाकारी राज्यों का निवासी हो, तो वह उस राज्य का निवासी माना जाएगा जिसमें उसका वास्तविक प्रबंध-स्थान स्थित है। यदि उस राज्य, जिसमें उसका वास्तविक प्रबंध-स्थान स्थित है, का निर्धारण नहीं किया जा सकता हो, तो सौविदाकारी राज्यों के सक्षम प्राधिकारी परस्परिक सहमति द्वारा इस प्रश्न का निर्णय करेंगे।

अनुच्छेद - 5

स्थायी संस्थापन

1. इस अभिसमय के प्रयोजनार्थ "स्थायी संस्थापन" पद से कारोबार का वह निश्चित स्थान अभिप्रेत है जिसके द्वारा किसी उद्यम का कारोबार सम्पूर्णतः अथवा अंशतः चलाया जाता है ।
2. "स्थायी संस्थापन" पद में विशेषतया निम्नलिखित शामिल होंगे :
- ॥ क ॥ प्रबंध का कोई स्थान ;
 - ॥ ख ॥ कोई शाखा ;
 - ॥ ग ॥ कोई कार्यालय ;
 - ॥ घ ॥ कोई कारखाना ;
 - ॥ ड - ॥ कोई कार्यशाला ; और
 - ॥ च ॥ कोई खान, तेल अथवा गैस का कोई कुँआ, कोई सदान अथवा प्रकृतिक संसाधनों के निष्कर्षण का कोई अन्य स्थान ।
3. कोई भवन-स्थल अथवा निर्माण कार्य अथवा संयोजन परियोजना अथवा उनसे संबंधित प्पविक्षी कार्यकलाप स्थायी संस्थापन के अंतर्गत तभी आते हैं जब ऐसा स्थल, परियोजना अथवा कार्यकलाप छः मास से अधिक अवधि तक चलते हों ।
4. इस अनुच्छेद के पूर्ववर्ती उपबंधों के होते हुए भी "स्थायी संस्थापन" पद में निम्नलिखित को शामिल नहीं समझा जाएगा :
- ॥ क ॥ उस उद्यम से संबंधित माल अथवा फ्प्य-वस्तुओं के मात्र भण्डारण, प्रदर्शन अथवा डिलीवरी के प्रयोजनार्थ सुविधाओं का इस्तेमाल करना ;
 - ॥ ख ॥ मात्र भण्डारण, प्रदर्शन अथवा डिलीवरी के प्रयोजनार्थ उक्त उद्यम से संबंधित माल अथवा फ्प्य-वस्तुओं के किसी स्टॉक का रख-रखाव करना ;
 - ॥ ग ॥ किसी अन्य उद्यम द्वारा केवल संसाधित किए जाने के प्रयोजनार्थ उद्यम के माल अथवा फ्प्य-वस्तुओं के स्टॉक का रख-रखाव करना ;
 - ॥ घ ॥ उक्त उद्यम के लिए माल अथवा फ्प्य-वस्तुओं का केवल क्य करने के लिए अथवा सूचना फ्फत्र करने के लिए कारोबार के किसी निश्चित स्थान का रख-रखाव करना ;
 - ॥ ड - ॥ उद्यम के लिए प्रारम्भिक अथवा सहायक स्वरूप के किसी अन्य कार्यकलाप को चलाने के लिए कारोबार के किसी निश्चित स्थान का रख-रखाव करना ;

§ च § केवल उप-पैराग्राफ § क § से § ड . § तक में उल्लिखित किन्हीं कार्यकलापों के संयोजन के लिए व्यवसाय के किसी निश्चित स्थान का रख-रखाव करना, बशर्ते कि इस संयोजन के परिणाम स्वरूप कारोबार के निश्चित स्थान का समस्त कार्यकलाप किसी प्रारम्भिक या सहायक प्रकार का हो ।

5. पैराग्राफ 1 और 2 के उपबंधों के होते हुए भी जहां पर किसी स्वतंत्र हैसियत के किसी फ्रेन्ट के अलावा कोई व्यक्ति, जिस पर पैराग्राफ 6 लागू होता है - किसी उद्यम की ओर से कार्य कर रहा है और उसे किसी संविदाकारी राज्य में किसी उद्यम के नाम पर संविदा सम्पन्न करने का अधिकार प्राप्त है और जिसका वह आदतन प्रयोग करता है तो उक्त उद्यम के लिए उस व्यक्ति द्वारा किए गए किसी भी कार्यकलाप के संबंध में उक्त राज्य में उस उद्यम को स्थायी संस्थापन समझा जाएगा, जब तक कि उस व्यक्ति के कार्यकलाप पैराग्राफ 4 में उल्लिखित क्रियाकलापों तक सीमित न हों, जिनका यदि किसी कारोबार के निश्चित स्थान से उपयोग किया जाए तो इससे उस पैराग्राफ के उपबंधों के अंतर्गत कारोबार का यह निश्चित स्थान कोई स्थायी संस्थापन बन जाएगा ।

6. किसी उद्यम का किसी संविदाकारी राज्य में मात्र इस कारण से कोई स्थायी संस्थापन होना नहीं माना जाएगा कि वह किसी दलात, सामान्य कमीशन फ्रेन्ट अथवा स्वतंत्र हैसियत वाले किसी अन्य फ्रेन्ट के माध्यम से कारोबार करता है, बशर्ते कि ऐसे व्यक्ति अपने कारोबार का काम सामान्य रूप से कर रहे हों और उद्यम के साथ उनके वाणिज्यिक और वित्तीय संबंधों में किन्हीं शर्तों को स्वीकार नहीं किया जाता और कोई शर्त नहीं लगाई जाती जो कि स्वतंत्र व्यक्तियों के बीच में आम सहमति से भिन्न हों ।

7. यह तथ्य कि कोई कंपनी जो कि किसी संविदाकारी राज्य की निवासी है, किसी ऐसी कंपनी को नियंत्रित करती है अथवा किसी ऐसी कंपनी द्वारा नियंत्रित होती है जो दूसरे संविदाकारी राज्य की निवासी है अथवा जो उस दूसरे संविदाकारी राज्य में § चाहे वह किसी स्थायी संस्थापन के माध्यम से अथवा अन्यथा हो § कारोबार करती है तो मात्र इस तथ्य से ही उन दोनों में से किसी भी कंपनी को स्वतः ही दूसरी कंपनी का स्थायी संस्थापन नहीं माना जाएगा ।

अनुच्छेद - 6

अचल संपत्ति से आय

1. किसी संविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा दूसरे संविदाकारी राज्य में स्थित अचल संपत्ति § कृषि अथवा वानिकी से प्राप्त आय सहित § से प्राप्त आय पर भी दूसरे राज्य में कर लगाया जा सकता है।

2. "अचल संपत्ति" पद का अर्थ वही होगा जो अर्थ उक्त संविदाकारी राज्य के उस कानून के अंतर्गत है, जिसमें विचाराधीन संपत्ति स्थित है। इस पद में किसी भी हस्तत में ये शामिल होंगे - अचल संपत्ति के अवसाधन के रूप में संपत्ति, कृषि और वानिकी में प्रयुक्त पशुधन और उपस्कर, ऐसे अधिकार जिन पर भू-संपत्ति संबंधी सामान्य कानून के उपबंध लागू होते हों, अचल संपत्ति को भोगने के अधिकार और खनिज भंडार, स्रोतों और अन्य प्रकृतिक संसाधनों के संचालन के लिए अथवा कार्य करने के अधिकार के प्रतिफल के रूप में परिवर्तनीय अथवा नियत अदायगियों के अधिकार, जलयान, नावें और वायुयान अचल संपत्ति के रूप में नहीं माने जाएंगे।
3. पैराग्राफ 1 के उपबंध, अचल संपत्ति के प्रत्यक्ष उपयोग, उसे किराये पर देने अथवा इसके किसी अन्य प्रकार के उपयोग से उद्भूत होने वाली आय पर लागू होंगे।
4. पैराग्राफ 1 और 3 के उपबंध, किसी उद्यम की अचल संपत्ति से अर्जित आय पर तथा स्वतंत्र व्यक्तिगत सेवाओं के निष्पन्न के लिए प्रयुक्त अचल संपत्ति से अर्जित आय पर भी लागू होंगे।

अनुच्छेद- 7

कारोबार से लाभ

1. एक संविदाकारी राज्य के किसी उद्यम के लाभों पर केवल उसी राज्य में कर लगाया जाएगा जब तक कि वह उद्यम दूसरे संविदाकारी राज्य में स्थित किसी स्थायी संस्थापन के माध्यम से उस राज्य में कारोबार नहीं करता हो। यदि उक्त उद्यम उपर्युक्त तरीके से कारोबार करता हो तो उद्यम के लाभों पर दूसरे राज्य में भी कर लगाया जा सकता है, किन्तु उसके उतने लाभों पर ही कर लगेगा जो उस स्थायी संस्थापन के कारण हुए माने जाएंगे।
2. पैराग्राफ 3 के उपबंधों के अधीन रहते हुए, जहां एक संविदाकारी राज्य का कोई उद्यम, दूसरे संविदाकारी राज्य में स्थित किसी स्थायी संस्थापन के माध्यम से कारोबार करता हो तो ऐसी स्थिति में वहां प्रत्येक संविदाकारी राज्य में होने वाले लाभ को उस स्थायी संस्थापन का लाभ समझा जाएगा, जिनके होने की तब अपेक्षा रहती जब वह एक समान या उससे मिलती-जुलती परिस्थितियों में एक समान या उससे मिलते-जुलते कार्यकलापों में लगा हुआ कोई निश्चित और भिन्न उद्यम होता और उस उद्यम के साथ पूर्णतः स्वतंत्र रूप से कारोबार करता जिसका यह एक स्थायी संस्थापन है।
3. किसी स्थायी संस्थापन के लाभों के निर्धारण में उस व्यय की कटौती की अनुमति दी जाएगी जो स्थायी संस्थापन के प्रयोजनार्थ किया जाता है, जिनमें इस प्रकार सर्व किए गए कार्यकारी और सामान्य

प्रशासनिक व्यय भी शामिल होंगे, चाहे वे उस राज्य में किए गए हों जहां स्थायी संस्थापन स्थित है अथवा अन्यत्र किए गए हों ।

4. जहां किसी सौविदाकारी राज्य में उद्यम के कुल लाभ को उसके विभिन्न भागों में प्रमाजन के आधार पर किसी स्थायी संस्थापन को होने वाले लाभ का निर्धारण करने की प्रथा रही हो, वहां पैराग्राफ 2 की कोई भी बात उक्त सौविदाकारी राज्य में प्रचलित ऐसी प्रमाजन पद्धति से कर लगाने योग्य लाभ का निर्धारण करने से प्रतिबाधित नहीं करेगी । तथापि अपनाई गई प्रमाजन पद्धति ऐसी होगी कि उसका परिणाम इस अनुच्छेद में विहित सिद्धान्तों के अनुकूल होगा ।

5. कोई लाभ, केवल इस कारण से स्थायी संस्थापन को हुआ नहीं माना जाएगा कि उस स्थायी संस्थापन ने उद्यम के लिए माल अथवा फ्य-वस्तुएं खरीदी हैं ।

6. पूर्ववर्ती पैराग्राफों के प्रयोजनार्थ स्थायी संस्थापन के कारण हुए समझे जाने वाले लाभ को वर्षानुवर्ष उसी पद्धति से निर्धारित किया जाता रहेगा, जब तक कि उसके विपरीत कोई ठीक तथा पर्याप्त कारण नहीं हो ।

7. जहां लाभों में आय की ऐसी मदें शामिल हैं जिनका इस अभिसमय के अन्य अनुच्छेदों में अलग से विवेचन किया गया है, वहां उन अनुच्छेदों के उपबंध इस अनुच्छेद के उपबंधों से प्रभावित नहीं होंगे ।

अनुच्छेद - 8

जहाजगुनी तथा वायु परिवहन

1. अन्तरराष्ट्रीय यातायात में जलयानों और वायुयानों के प्रचालन से होने वाले लाभों पर केवल उसी सौविदाकारी राज्य में कर लगाया जाएगा जिसका वह उद्यम निवासी है ।

2. "लाभ" पद में, उद्यम द्वारा अन्तरराष्ट्रीय यातायात में प्रचलित जलयानों और वायुयानों के किराये से प्राप्त की गई आय शामिल होगी । ऐसे पद में, उद्यम द्वारा अन्तरराष्ट्रीय यातायात में प्रचलित आपानों § ट्रेलरों, नौकाओं और ऐसे आपानों के परिवहन के लिए संबंधित उपस्कर सहित § के इस्तेमाल, रख-रखाव अथवा किराये पर देने से प्राप्त होने वाली आय भी शामिल होगी यदि ऐसी आय अन्तरराष्ट्रीय यातायात में जलयानों और वायुयानों के प्रचालन से उद्यम को होने वाले लाभों की आनुषंगिक होगी ।

3. पैराग्राफ 1 के उपबंध, किसी फूल, संयुक्त व्यवसाय अथवा अन्तरराष्ट्रीय प्रचालन प्नेन्सी में भाग लेने से होने वाले लाभों पर भी लागू होंगे ।

4. इस अनुच्छेद के प्रयोजनार्थ, अन्तरराष्ट्रीय यातायात में जलयानों अथवा वायुयानों के प्रचालन से संबंधित निधियों पर न्याज को ऐसे जलयानों अथवा वायुयानों के प्रचालन से प्राप्त की गई आय या लाभ के रूप में माना जाएगा और अनुच्छेद 11 के उपबंध ऐसे न्याज के संबंध में लागू नहीं होंगे ।

5. "जलयानों और वायुयानों का प्रचालन" पद का अर्थ होगा जलयानों और वायुयानों के मालिकों या पट्टाधारकों या अवकेताओं द्वारा संचालित जलयानों अथवा वायुयानों द्वारा यात्रियों, डाक, पशुघन अथवा माल के परिवहन का व्यवसाय जिसमें अन्य उद्यमों की ओर से ऐसे परिवहन के लिए टिकटों की बिक्री, जलयानों और वायुयानों को यदा-कदा पट्टे पर देना और ऐसे परिवहन से प्रत्यक्ष रूप से संबंधित कोई अन्य क्रियाकलाप ।

अनुच्छेद - 9

सहयोगी उद्यम

1. जहाँ

§क§ एक सविदाकारी राज्य का कोई उद्यम दूसरे सविदाकारी राज्य के किसी उद्यम के प्रबंध नियंत्रण अथवा पूंजी में प्रत्यक्षतः अथवा अप्रत्यक्षतः भाग लेता है ; अथवा

§ख§ वे ही व्यक्ति, एक सविदाकारी राज्य के किसी उद्यम और दूसरे सविदाकारी राज्य के किसी उद्यम के प्रबंध, नियंत्रण अथवा पूंजी में प्रत्यक्षतः अथवा अप्रत्यक्षतः भाग लेते हैं ;

और दोनों में से किसी भी अवस्था में, दोनों उद्यमों के बीच उनके वाणिज्यिक अथवा वित्तीय संबंधों में ऐसी शर्तें रसी अथवा लगायी जाती हैं, जो उन शर्तों से भिन्न हैं, जो स्वतंत्र उद्यमों के बीच रसी जाती हैं तो ऐसा कोई भी लाभ जो उन शर्तों के नहीं होने की स्थिति में उन उद्यमों में से एक उद्यम को प्राप्त हुआ होता, किन्तु उन शर्तों के कारण उस प्रकार प्राप्त नहीं हुआ तो वे लाभ उस उद्यम के लाभों में शामिल किए जा सकेंगे और उन पर तदनुसार कर लगाया जा सकेगा ।

2. जहाँ एक सविदाकारी राज्य उस राज्य के किसी उद्यम के लाभों में उन लाभों को सम्मिलित करता है और तदनुसार कर लगाता है, जिन पर दूसरे सविदाकारी राज्य के किसी उद्यम पर उस दूसरे राज्य में कर लगाया गया है और इस प्रकार के लाभों को सम्मिलित करता है जो प्रथमोक्तिवित्त राज्य के उद्यम को उस स्थिति में प्राप्त हुए होते यदि दोनों उद्यमों के बीच लगाई गई शर्तें इस तरह की होती जो स्वतंत्र उद्यमों के बीच लगाई गई होती, तब दूसरा राज्य उन लाभों पर वहाँ प्रसारित कर की राशि के बराबर समुचित समायोजन करेगा जहाँ तक कि उक्त समायोजन को वह दूसरा राज्य उचित समझता है । इस

प्रकार के समायोजन को निश्चित करने में इस अभिसमय के अन्य उपबंधों को यथोचित रूप से ध्यान में रखना होगा और यदि आवश्यक हो तो संविदाकारी राज्यों के सहम प्रधिकारी एक दूसरे के साथ परामर्श करेंगे ।

अनुच्छेद - 10

तन्नांश

1. एक संविदाकारी राज्य की निवासी किसी कंपनी द्वारा दूसरे संविदाकारी राज्य के किसी निवासी को अदा किए गए तन्नांश उस दूसरे संविदाकारी राज्य में कराधेय होंगे ।

2. तथापि, ऐसे तन्नांशों पर उस संविदाकारी राज्य में भी और उस राज्य के कानून के अनुसार कर लगाया जा सकेगा जिसकी तन्नांश अदा करने वाली कंपनी एक निवासी है, परन्तु यदि प्रप्तकर्ता तन्नांश का हितभागी स्वामी है, तो इस प्रकार लगाया जाने वाला कर तन्नांशों की सकल राशि के 10% से अधिक नहीं होगा ।

यह पैराग्राफ, उन तन्नों के संबंध में कंपनी के करापान को प्रभावित नहीं करेगा जिन तन्नों में से तन्नांश अदा किया जाता है ।

3. इस अनुच्छेद में यथा प्रयुक्त "तन्नांशों" शब्द का अभिप्राय शेयरों, "जेयोसेंस" शेयरों अथवा "जेयोसेंस" अधिकारों, बोनस शेयरों, फाउंडर्स शेयरों अथवा अन्य अधिकारों से प्रप्त आय से है जो तन्म की भागीदारीता के शून्य-दावे नहीं हों और अन्य निगमित अधिकारों से प्रप्त आय से है, जिस पर बड़ी करापान व्यवस्था लागू होती है जो उस राज्य के कानूनों के अंतर्गत शेयरों से प्रप्त आय के मामले में लागू होती है, जिसकी वितरण करने वाली कंपनी निवासी है ।

4. पैराग्राफ 1 और 2 के उपबंध उस स्थिति में लागू नहीं होंगे यदि तन्नांशों का हितभागी स्वामी किसी संविदाकारी राज्य का निवासी होने के कारण दूसरे संविदाकारी राज्य में स्थित किसी स्थायी संस्थापन के माध्यम से कारोबार करता है या उस दूसरे राज्य में स्थित किसी निश्चित स्थान से स्वतंत्र वैयक्तिक सेवाएं करता है जिसकी तन्नांश अदा करने वाली कंपनी निवासी है और जिसकी संपत्ति के बारे में तन्नांशों की अदायगी की जाती है वह इस प्रकार के स्थायी संस्थापन या निश्चित स्थान से प्रभावी रूप से संबद्ध है। ऐसी स्थिति में अनुच्छेद 7 या 15, जैसी भी स्थिति हो, के उपबंध लागू होंगे ।

5. जहां कोई कंपनी, जो एक संविदाकारी राज्य को निवासी है, दूसरे संविदाकारी राज्य से तन्म अथवा आय प्रप्त करती है, ऐसी स्थिति में वह दूसरा राज्य उक्त कंपनी द्वारा अदा किए गए तन्नांशों पर वहां तक किसी प्रकार का कर नहीं लगाएगा जहां तक कि ऐसे तन्नांश दूसरे राज्य के निवासी को अदा किए जाते हैं, अथवा जहां तक जिस पारणाधिकार के बारे में तन्नांशों को अदायगी की जाती हो, वह उस

दूसरे राज्य में स्थित किसी स्थायी संस्थापन या किसी नियत स्थान से प्रभावी रूप से संबंधित हैं और न ही उक्त कंपनी के अतिरिक्त लाभों पर अतिरिक्त लाभ संबंधी कर लगाया जाएगा चाहे अदा किए गए लाभों अथवा अतिरिक्त लाभ पूर्ण रूप से या आंशिक रूप से उस दूसरे राज्य में उद्भूत होने वाले लाभ अथवा आय के रूप में हों ।

अनुच्छेद - 11

न्याज

1. एक सविदाकारी राज्य में उत्पन्न होने वाले और दूसरे सविदाकारी राज्य के किसी निवासी को अदा किए जाने वाले न्याज पर उस दूसरे राज्य में कर लगाया जाएगा ।
2. तथापि, इस प्रकार के न्याज पर उस सविदाकारी राज्य में भी और उस राज्य के कानून के अनुसार जिस राज्य में वह उद्भूत होता है, कर लगाया जाएगा, परन्तु यदि प्राप्तकर्ता न्याज का हितभागी स्वामी है तो इस प्रकार लगाया गया कर न्याज की सकल राशि के 10 प्रतिशत से अधिक नहीं होगा ।
3. पैराग्राफ 1 और 2 के उपबंधों के होते हुए भी, एक सविदाकारी राज्य में उद्भूत और दूसरे सविदाकारी राज्य के किसी निवासी को अदा किए गए न्याज पर केवल उस दूसरे राज्य में ही कर लगाया जाएगा यदि निम्न के संबंध में न्याज अदा किया जाता है :

- §क§ एक बाण्ड, ऋण-पत्र अथवा प्रामोदित्सित सविदाकारी राज्य की सरकार अथवा उसके राजनैतिक उप-प्रभाग अथवा स्थानीय प्रधिकरण का दूसरा इसी तरह का कोई करार ; अथवा
- §ख§ दिया गया, पुनर्वित्तसाधित, गारण्टीकृत या बीमाकृत ऋण, या निम्न द्वारा दिया गया, पुनर्वित्तसाधित, गारण्टीकृत या बीमाकृत कोई क्रेडिट ;
 - §i§ भारत के मामले में, भारतीय रिजर्व बैंक ;
 - §ii§ इंग्लैंड के मामले में, बैंक आफ इंग्लैंड ; अथवा
 - §iii§ अन्य सरकारी फंसेसियां या ऋण देने वाले संस्थान जिन को सविदाकारी राज्यों के सक्षम प्रधिकारियों के बीच टिप्पणियों के आदान-प्रदान में विनिर्दिष्ट किया जा सके और जिन पर उनकी सहमति हो सके ।

4. इस अनुच्छेद में यथा-प्रयुक्त "न्याज" शब्द से अभिप्रेत है - प्रत्येक प्रकार के ऋण संबंधी दावों से प्राप्त आय, चाहे वह बंधक पत्र द्वारा प्रतिभूत हो या नहीं और चाहे इससे ऋणी के लाभों में भागीदारी का कोई अधिकार मिले या नहीं और विशेष रूप से सरकारी प्रतिभूतियों से प्राप्त आय और बंधपत्रों अथवा ऋण-

पत्रों से प्राप्त आय जिसमें ऐसी प्रतिभूतियों, बंधपत्रों अथवा ऋणपत्रों से संबंधित प्रीमियम और पुरस्कार सम्मिलित हैं। देर से की जाने वाली अदायगी के लिए दायित्वक प्रारों को इस अनुच्छेद के प्रयोजनार्थ न्याज के रूप में नहीं माना जाएगा।

5. पैराग्राफ 1, 2 और 3 के उपबंध उस स्थिति में लागू नहीं होंगे, यदि न्याज का हितभागी स्वामी, किसी संविदाकारी राज्य का निवासी होने के कारण, दूसरे संविदाकारी राज्य में स्थित किसी स्थायी संस्थापन के माध्यम से कारोबार करता हो जिसमें न्याज उद्भूत हुआ हो अथवा उस दूसरे राज्य में स्थित किसी निश्चित स्थान से स्वतंत्र वैयक्तिक सेवाएं निष्पादित करता हो और जिस ऋण-दावे के बारे में न्याज अदा किया गया हो वह इस प्रकार के स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान से प्रभावी रूप से सम्बद्ध हो, ऐसे मामले में, अनुच्छेद 7 अथवा अनुच्छेद 15 के उपबंध जैसी भी स्थिति हो, लागू होंगे।

6. न्याज किसी संविदाकारी राज्य में उद्भूत हुआ तभी माना जाएगा, जब न्याज अदा करने वाला स्वयं वह राज्य, उसका कोई राजनैतिक उप-भाग, कोई स्थानीय प्राधिकरण अथवा उसका कोई निवासी हो। तथापि, जहां, न्याज अदा करने वाले व्यक्ति का, चाहे वह किसी संविदाकारी राज्य का निवासी हो अथवा नहीं किसी संविदाकारी राज्य में एक स्थायी संस्थापन अथवा एक निश्चित स्थान है, जिसके संबंध में वह ऋण लिया गया था, जिस पर न्याज की अदायगी की जाती है और ऐसा न्याज इस प्रकार के स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान द्वारा वहन किया जाता है, तो इस प्रकार का न्याज उस संविदाकारी राज्य में उद्भूत हुआ माना जाएगा जिसमें वह स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान स्थित है।

7. जहां न्याज अदाकर्ता तथा हितभागी स्वामी के बीच अथवा उन दोनों और किसी अन्य व्यक्ति के बीच एक विशेष प्रकार का संबंध होने के कारण अदा की गई न्याज की रकम उस ऋण दावे को ध्यान में रखते हुए, जिसके लिए न्याज अदा किया गया है, उस रकम से बढ़ जाती है, जिसके लिए इस प्रकार का संबंध नहीं होने की स्थिति में अदाकर्ता और हितभागी स्वामी के बीच सहमति हो गई होती, वहां इस अनुच्छेद के उपबंध केवल अंतिम वर्धित रकम पर लागू होंगे। ऐसे मामले में, अदायगी के अतिरिक्त भाग पर, इस अभिसमय के अन्य उपबंधों का सम्यक अनुष्ठान करते हुए, प्रत्येक संविदाकारी राज्य के कानूनों के अनुसार कर लगाया जाएगा।

अनुच्छेद - 12

रायल्टियाँ

1. एक संविदाकारी राज्य में उद्भूत होने वाली और दूसरे संविदाकारी राज्य के किसी निवासी को अदा की गई रायल्टियों पर उस दूसरे राज्य में कर लगेगा।

2. तथापि, ऐसी रायल्टियों पर उस संविदाकारी राज्य में और उसके कानूनों के अनुसार भी कर लगाया जायगा जिसमें वे उद्भूत हुई हों, किन्तु यदि प्राप्तकर्ता रायल्टियों का हितभागी स्वामी हो तो इस प्रकार लगाया गया कर रायल्टियों की सकल राशि के 10 प्रतिशत से अधिक नहीं होगा ।
3. इस अनुच्छेद में यथा-प्रयुक्त "रायल्टियाँ" शब्द से साहित्यिक, कलात्मक अथवा वैज्ञानिक कृतियों के किसी भी कॉपीराइट के प्रयोग के लिए अथवा प्रयोगाधिकार के लिए जिसमें चलचित्र प्रक्षेपित फिल्मों, कोई पेटेंट, ट्रेडमार्क, डिजाइन अथवा मॉडल, प्लॉन, गुप्त फार्मूला अथवा प्रक्रिया अथवा औद्योगिक, वाणिज्यिक अथवा वैज्ञानिक अनुभव से संबंधित सूचना के लिए प्रतिफल के रूप में प्राप्त किसी भी प्रकार की अदायगी अभिप्रेत है ।
4. पैराग्राफ 1 और 2 के उपबंध उस स्थिति में लागू नहीं होंगे यदि रायल्टियों का हितभागी स्वामी संविदाकारी राज्य का निवासी होने के नाते दूसरे संविदाकारी राज्य में, जिसमें रायल्टियाँ उद्भूत होती हैं, स्थित किसी स्थायी संस्थापन के माध्यम से कारोबार करता है अथवा उस दूसरे राज्य में स्थित किसी निश्चित स्थान से स्वतंत्र वैयक्तिक सेवाएं निष्पादित करता है तथा जिस अधिकार या संपत्ति के संबंध में रायल्टियाँ अदा की जाती हैं, वे ऐसे स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान के साथ प्रभावी रूप से संबंधित हैं । ऐसे मामले में यथास्थिति अनुच्छेद 7 अथवा अनुच्छेद 15 के उपबंध लागू होंगे ।
5. एक संविदाकारी राज्य में रायल्टियाँ तब उद्भूत हुई मानी जाएंगी, जब अदाकर्ता स्वयं वह राज्य, उसका कोई राजनैतिक उप-भाग, कोई स्थानीय प्रधिकरण अथवा उस राज्य का कोई निवासी हो । तथापि, जहां रायल्टियाँ अदा करने वाले व्यक्ति का, चाहे वह किसी संविदाकारी राज्य का निवासी हो अथवा नहीं, एक संविदाकारी राज्य में ऐसा कोई स्थायी संस्थापन अथवा कोई निश्चित स्थान हो, जिनके संबंध में रायल्टियाँ अदा करने की देयता उत्पन्न हुई हो और ऐसी रायल्टियाँ उस स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान द्वारा वहन की जाती हों, तब ऐसी रायल्टियाँ उस राज्य में उद्भूत हुई मानी जाएंगी जिसमें वह स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान स्थित है ।
6. जहां अदाकर्ता और हितभागी स्वामी के बीच अथवा उन दोनों और किसी अन्य व्यक्ति के बीच किसी विशेष प्रकार का संबंध होने के कारण रायल्टी की रकम उसके प्रयोग, अधिकार अथवा जानकारी जिसके लिए उसकी अदायगी की गई हो, उस रकम से बढ़ जाती है जिस पर ऐसे संबंधों की अनुपस्थिति में अदाकर्ता और हितभागी स्वामी द्वारा सहमति हो गई होती, वहां इस अनुच्छेद के उपबंध केवल अंतिम वर्षित रकम पर लागू होंगे । ऐसे मामले में, अदायगियों का आधिक्य भाग इस अभिसमय के अन्य उपबंधों को ध्यान में रखते हुए प्रत्येक संविदाकारी राज्य के कानूनों के अनुसार कसरेय होगा ।

अनुच्छेद - 13

तकनीकी सेवाओं के लिए फीस

1. एक सविदाकारी राज्य में उद्भूत होने वाली और दूसरे सविदाकारी राज्य के किसी निवासी को अदा की गई तकनीकी सेवाओं के लिए फीस पर उस दूसरे राज्य में कर लगाया जा सकेगा ।
2. तथापि, इस प्रकार की तकनीकी सेवाओं के लिए फीस पर उस सविदाकारी राज्य में भी, जिसमें वह उद्भूत हुई हो, उस राज्य के कानूनों के अनुसार कर लगाया जा सकेगा, किन्तु यदि प्राप्तकर्ता तकनीकी सेवाओं के लिए फीस का हितभागी स्वामी हो तो इस प्रकार लगाया गया कर तकनीकी सेवाओं के लिए फीस की सकल राशि के 10 प्रतिशत से अधिक नहीं होगा ।
3. इस अनुच्छेद में यथा-प्रयुक्त "तकनीकी सेवाओं के लिए फीस" पद का अर्थ प्रबंधकीय, तकनीकी या परामर्शदायी किस्म की सेवाओं के लिए प्रतिफल के रूप में प्राप्त की गई किसी भी प्रकार की अदायगियां हैं जिसमें तकनीकी या अन्य कार्मिकों द्वारा की गई सेवाओं का प्रावधान भी सम्मिलित है किन्तु इसमें इस अभिसमय के अनुच्छेद 16 में उल्लिखित सेवाओं के लिए की गई अदायगियां शामिल नहीं हैं ।
4. पैराग्राफ 1 और 2 के उपबंध उस स्थिति में लागू नहीं होंगे यदि तकनीकी सेवाओं के लिए फीस का हितभागी स्वामी जो एक सविदाकारी राज्य का निवासी होने के नाते दूसरे सविदाकारी राज्य में जिसमें तकनीकी सेवाओं के लिए फीस उद्भूत होती है, वहां स्थित किसी स्थायी संस्थापन के माध्यम से कारोबार करता है अथवा उस दूसरे राज्य में वहां स्थित किसी निश्चित स्थान से स्वतंत्र वैयक्तिक सेवाएं निष्पादित करता है तथा जिस अधिकार, संपत्ति अथवा सविदा के संबंध में तकनीकी सेवाओं के लिए फीस अदा की जाती है, वह ऐसे स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान से प्रभावी रूप से संबंधित है । ऐसे मामले में, अनुच्छेद 7 अथवा अनुच्छेद 15 के उपबंध, जैसा भी मामला हो, लागू होंगे ।
5. एक सविदाकारी राज्य में तकनीकी सेवाओं के लिए फीस तब उद्भूत हुई मानी जाएगी जब सेवाएं उस राज्य में की जाती हों और अदाकर्ता स्वयं वह राज्य, उस राज्य का कोई राजनैतिक उप-प्रभाग, कोई स्थानीय प्रधिकरण अथवा उसका कोई निवासी हो । तथापि, जहां तकनीकी सेवाओं के लिए फीस अदा करने वाले व्यक्ति का, चाहे वे किसी सविदाकारी राज्य का निवासी हो अथवा नहीं, किसी सविदाकारी राज्य में कोई स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान हो जिसके संबंध में तकनीकी सेवाओं के लिए फीस अदा करने की देयता उत्पन्न हुई हो और तकनीकी सेवाओं के लिए ऐसी फीस इस प्रकार के स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान द्वारा वहन की जाती हो तब तकनीकी सेवाओं के लिए ऐसी फीस उस राज्य में उद्भूत हुई मानी जाएगी जिसमें वह स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान स्थित है ।

6. जहां अदाकर्ता और हितभागी स्वामी के बीच अथवा उन दोनों और किसी अन्य व्यक्ति के बीच किसी विशेष प्रकार का संबंध होने के कारण तकनीकी सेवाओं के लिए अदा की गई रकम उस रकम से बढ़ जाती है जितनी रकम ऐसे संबंधों की अनुपस्थिति में अदा की गई होती तब इस अनुच्छेद के उपबंध केवल अंतिम वर्धित रकम पर ही लागू होंगे। ऐसे मामले में, अदायोगियों का आधिक्य भाग इस अभिसमय के अन्य उपबंधों को ध्यान में रखते हुए प्रत्येक सविदाकारी राज्य के कानूनों के अनुसार क्रापेय होगा।

7. इस अनुच्छेद के पैराग्राफ 1 और 6 के उपबंध नीचे उल्लिखित सेवाओं से संबंधित अदायोगियों पर लागू नहीं होंगे :

- § i § वे सेवाएं जो सहायक और गौण हों और संपत्ति की बिक्री से अनिवार्य रूप से जुड़ी हों;
- § ii § वे सेवाएं जो सहायक और गौण हों और जो अन्तरराष्ट्रीय यातायात में जलयानों, वायुयानों के परिचालन के संबंध में प्रयुक्त जलयानों, वायुयानों, आगानों अथवा अन्य उपकरणों की किराए पर देने से संबंधित हों ;
- § iii § किसी शैक्षिक संस्था में या उसके द्वारा शिक्षण कार्य ;
- § iv § भुगतान करने वाले या क्रेडिट देने वाले व्यष्टि अथवा व्यष्टियों के व्यक्तिगत प्रयोग हेतु की गई सेवाएं ; अथवा
- § v § अनुच्छेद - 15 में यथापीछाधित व्यावसायिक सेवाएं ।

अनुच्छेद - 14

पूनीगत अभिलक्षण

1. अनुच्छेद 6 में उल्लिखित और दूसरे सविदाकारी राज्य में स्थित अचल संपत्ति के अंतरण से फ़क सविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा प्राप्त अभिलक्षणों पर उस दूसरे राज्य में कर लगाया जा सकेगा।

2. ऐसी चल संपत्ति के अंतरण से होने वाले अभिलक्षणों पर, जो फ़क सविदाकारी राज्य के किसी उद्यम की दूसरे सविदाकारी राज्य में स्थित किसी स्थायी संस्थापन की कारबार संपत्ति का फ़क हिस्सा है अथवा किसी निश्चित स्थान से संबंधित ऐसी चल संपत्ति के अंतरण से होने वाले अभिलक्षणों, पर जो संपत्ति फ़क सविदाकारी राज्य के किसी निवासी को दूसरे सविदाकारी राज्य में स्वतंत्र वैयक्तिक सेवाओं के प्रयोजनार्थ उपलब्ध है, जिसमें किसी ऐसे स्थायी संस्थापन § अकेले अथवा पूर्ण उद्यम के साथ § अथवा ऐसे निश्चित स्थान के अंतरण से होने वाले अभिलक्षण भी शामिल हैं, पर उस दूसरे सविदाकारी राज्य में कर लगाया जा सकता है।

3. अंतरराष्ट्रीय यातायात में चलाए जाने वाले जलयानों अथवा वायुयानों अथवा इस प्रकार के जलयानों अथवा वायुयानों के संचालन से संबंधित चल संपत्ति के अंतरण से प्राप्त अभिलक्षणों पर केवल उस संविदाकारी राज्य में ही कर लगाया जा सकेगा जिसका कि उक्त उद्यम निवासी है ।
4. ऐसे शेयरों या इसी प्रकार के अधिकारों, जो किसी ऐसी कंपनी में शेयर हों जिसकी परिसंपत्तियां प्रधानतया किसी संविदाकारी राज्य में स्थित अचल संपत्ति के रूप में हों, उनके अंतरण से प्राप्त अभिलक्षणों पर उसी राज्य में कर लगाया जा सकता है, किसी ऐसी भागीदारी, न्यास या संपदा जिसकी संपत्ति प्रधानतया किसी संविदाकारी राज्य में स्थित संपत्ति के रूप में हो उनके हित के अंतरण से प्राप्त अभिलक्षणों पर भी उसी राज्य में कर लगाया जा सकता है ।
5. एक संविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा पैराग्राफ 4 में उल्लिखित शेयरों से भिन्न शेयरों, अथवा किसी ऐसी कंपनी में, जो दूसरे संविदाकारी राज्य की निवासी हो, इसी प्रकार के अधिकारों की प्रत्यक्ष अथवा अप्रत्यक्ष रूप से बिक्री, विनिमय अथवा वितरण से प्राप्त अनुलक्षणों पर भी उस दूसरे राज्य में कर लगाया जा सकता है ।
6. पैराग्राफ 1 से 5 में उल्लिखित किसी संपत्ति से भिन्न संपत्ति के अंतरण से प्राप्त अभिलक्षणों पर केवल उस संविदाकारी राज्य में ही कर लगाया जा सकेगा जिसका अन्तरणकर्ता निवासी है ।

अनुच्छेद - 15

स्वतंत्र वैयक्तिक सेवार्थ

1. एक संविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा न्यावसायिक सेवाओं अथवा स्वतंत्र स्वरूप वाले अन्य कार्यकलापों से प्राप्त आय, निम्नलिखित परिस्थितियों को छोड़कर, जिनमें जब ऐसी आय पर दूसरे संविदाकारी राज्य में भी कर लगाया जा सकता हो, केवल उसी संविदाकारी राज्य में करायेय होगी :

- § क § यदि उसे अपने कार्यकलापों के निष्पादन के प्रयोजनार्थ दूसरे संविदाकारी राज्य में एक निश्चित स्थान नियमित रूप से उपलब्ध है, तो उस मामले में, उस दूसरे राज्य में केवल उतनी आय पर ही कर लगाया जा सकेगा जो उस निश्चित स्थान के कारण उद्भूत हुई मानी जा सकती है ; अथवा
- § ख § यदि दूसरे संविदाकारी राज्य में उसके ठहरने की अवधि अथवा अवधियां संबंधित वित्तीय वर्ष में आरम्भ होने वाली अथवा समाप्त होने वाली किसी बारह महीने की अवधि में कुल मिलाकर 183 दिनों से अधिक हो, तो उस मामले में आय के केवल

उत्तने ही भाग पर, उस दूसरे राज्य में कर लगाया जा सके, जो उस दूसरे राज्य में उसके द्वारा निष्पादित कार्यकलापों से प्राप्त होती है ।

2. "व्यावसायिक सेवाएं" पद में विशेषतया, स्वतंत्र वैज्ञानिक, साहित्यिक, कलात्मक, शैक्षिक अथवा अध्यापन संबंधी कार्यकलाप तथा चिकित्सकों, शल्य चिकित्सकों, वकीलों, इंजीनियरों, वास्तुविदों, दन्त-चिकित्सकों तथा लेखाकारों के स्वतंत्र कार्यकलाप शामिल हैं ।

अनुच्छेद - 16

परिवलम्बित वैयक्तिक सेवाएं

1. अनुच्छेद 17, 19, 20 और 21 के उपबंधों के रहते हुए किसी सविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा किसी नियोजन के संबंध में प्राप्त वेतनों, मजदूरियों और इसी प्रकार के अन्य परिश्रमिक पर केवल उसी सविदाकारी राज्य में कर लगेगा, जब तक कि नियोजन का दूसरे सविदाकारी राज्य में प्रयोग न किया जाए । यदि उक्त नियोजन का दूसरे सविदाकारी राज्य में प्रयोग किया गया है, तो जो परिश्रमिक वहां से प्राप्त होता है, उस पर भी उस दूसरे सविदाकारी राज्य में कर लगाया जा सकता है ।

2. पैराग्राफ 1 के उपबंधों के होते हुए भी, एक सविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा दूसरे सविदाकारी राज्य में प्रयोग किये गये किसी नियोजन के संबंध में प्राप्त परिश्रमिक पर केवल प्रथमोल्लिखित राज्य में ही कर लगाया जा सकेगा, यदि :

- ॥क॥ प्राप्तकर्ता संबंधित वित्तीय वर्ष में आरम्भ होने वाली अथवा समाप्त होने वाली किसी 12 महीने की फेसी अवधि अथवा अवधियों के लिए दूसरे सविदाकारी राज्य में रहा है जो कुल मिलाकर 183 दिनों से अधिक नहीं है ; और
- ॥ख॥ परिश्रमिक फेसे नियोजक द्वारा अथवा उसकी ओर से चुकाया गया हो जो दूसरे राज्य का निवासी न हो ; और
- ॥ग॥ परिश्रमिक जो फेसे किसी स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान द्वारा वहन नहीं किया जाता हो जो नियोजक का दूसरे सविदाकारी राज्य में हो ।

3. इस अनुच्छेद के पूर्ववर्ती उपबंधों के होते हुए भी, अन्तरराष्ट्रीय यातायात में संचालित किसी पेट अथवा विमान पर प्रयोग किए गए नियोजन के संबंध में प्राप्त परिश्रमिक पर भी केवल उसी सविदाकारी राज्य में कर लगाया जा सकेगा जिसका यह उद्यम एक निवासी है ।

अनुच्छेद - 17

निदेशकों की फीस

निदेशकों की फीस तथा इसी तरह की अन्य अदायगियां जो किसी संविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा किसी कंपनी, जो अन्य संविदाकारी राज्य की निवासी है, के निदेशक मंडल के सदस्य की हैसियत से प्राप्त की गई हों, उन पर भी उस दूसरे संविदाकारी राज्य में कर लगाया जा सकेगा ।

अनुच्छेद - 18

कलाकार और खिलाड़ी

1. अनुच्छेद 15 और 16 के उपबंधों के होते हुए भी, एक संविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा मनोरंजनकर्ता जैसे कि कोई थियेटर, चलचित्र, रेडियो या दूरदर्शन कलाकार या किसी संगीतकार अथवा किसी खिलाड़ी के रूप में दूसरे संविदाकारी राज्य में किए गए इस प्रकार के उसके वैयक्तिक कार्यकलापों से प्राप्त आय पर उस दूसरे संविदाकारी राज्य में कर लगाया जा सकेगा ।
2. जहां किसी मनोरंजनकर्ता अथवा किसी खिलाड़ी द्वारा अपनी इस प्रकार की हैसियत से किए गए वैयक्तिक कार्यकलापों के संबंध में प्राप्त आय स्वयं मनोरंजनकर्ता या खिलाड़ी को प्राप्त नहीं हो अर्थात् किसी अन्य व्यक्ति को प्राप्त हो, वहां उस आय पर अनुच्छेद 7, 15 और 16 के उपबंधों के होते हुए भी, उस संविदाकारी राज्य में कर लगाया जा सकेगा जिसमें मनोरंजनकर्ता अथवा खिलाड़ी के कार्यकलाप किए जाते हैं ।
3. पैराग्राफ 1 के उपबंधों के होते हुए भी, किसी मनोरंजनकर्ता अथवा किसी खिलाड़ी द्वारा, जो किसी संविदाकारी राज्य का निवासी है, दूसरे संविदाकारी राज्य में किए गए उसके वैयक्तिक कार्यकलापों से अर्जित आय पर केवल प्रथमोत्तिसित राज्य में ही कर लगाया जाएगा, यदि दूसरे संविदाकारी राज्य में उक्त कार्यकलापों का प्रथमोत्तिसित संविदाकारी राज्य की सार्वजनिक निधियों से, जिसमें उसके राजनैतिक उप-प्रभाग अथवा स्थानीय प्रधिकरण भी शामिल हैं, पूर्णतः अथवा पर्याप्त रूप से संभरण किया जाता हो ।
4. पैराग्राफ 2 और अनुच्छेद 7, 15 और 16 के उपबंधों के होते हुए भी जहां किसी मनोरंजनकर्ता या किसी खिलाड़ी द्वारा उसकी इसी हैसियत से किसी संविदाकारी राज्य में किए गए वैयक्तिक कार्यकलापों के बारे में आय स्वयं मनोरंजनकर्ता या खिलाड़ी को न प्राप्त हो बल्कि किसी अन्य व्यक्ति को प्राप्त हो तो उस आय पर केवल दूसरे संविदाकारी राज्य में ही कर लग सकेगा यदि वह दूसरा व्यक्ति उस दूसरे राज्य जिसमें उसके राजनैतिक उप-प्रभाग और स्थानीय प्रधिकरण भी शामिल हैं, की सार्वजनिक निधियों से पूर्णतः अथवा पर्याप्त रूप से संभरित होता हो ।

अनुच्छेद - 19

पेंशन

1. अनुच्छेद 20 के पैराग्राफ 2 के उपबंधों के अधीन फ़र संविदाकारी राज्य के निवासी को पिछले नियोजन के प्रतिफल के रूप में अदा की गई पेंशन और इसी प्रकार के अन्य पारिश्रमिक पर कर केवल उसी राज्य में लगेगा ।

अनुच्छेद - 20

सरकारी सेवा

1. § क § किसी संविदाकारी राज्य अथवा उसके किसी राजनैतिक उप-प्रभाग अथवा किसी स्थानीय प्राधिकरण द्वारा उस राज्य अथवा उसके किसी राजनैतिक उप-प्रभाग अथवा किसी स्थानीय प्राधिकरण के संबंध में की गई सेवाओं के लिए किसी व्यक्ति को अदा किए गए पेंशन से भिन्न पारिश्रमिक पर केवल उस संविदाकारी राज्य में ही कर लगेगा ।
- § ख § तथापि, ऐसे पारिश्रमिक पर केवल दूसरे संविदाकारी राज्य में तभी कर लगेगा, यदि सेवाएं उस दूसरे संविदाकारी राज्य में की जाती हों और उक्त व्यक्ति उस राज्य का निवासी हो, जो :
- § i § उस दूसरे संविदाकारी राज्य का राष्ट्रिक हो; अथवा
- § ii § मात्र सेवाएं करने के प्रयोजन से उस दूसरे संविदाकारी राज्य का निवासी नहीं बना हो ।
2. § क § किसी संविदाकारी राज्य अथवा उसके किसी राजनैतिक उप-प्रभाग अथवा किसी स्थानीय प्राधिकरण द्वारा सृजित नियतियों द्वारा अथवा उसमें से उस संविदाकारी राज्य अथवा उसके किसी राजनैतिक उप-प्रभाग अथवा किसी स्थानीय प्राधिकरण के लिए की गई सेवाओं के संबंध में किसी व्यक्ति को अदा की गई पेंशन पर केवल उस संविदाकारी राज्य में ही कर लगेगा ।
- § ख § तथापि, ऐसी पेंशन पर दूसरे संविदाकारी राज्य में कर तभी लगेगा, यदि उक्त व्यक्ति उस संविदाकारी राज्य का फ़र निवासी तथा राष्ट्रिक हो ।

3. अनुच्छेद 16, 17 और 19 के उपबंध, किसी संविदाकारी राज्य अथवा उसके किसी राजनैतिक उप-प्रभाग अथवा किसी स्थानीय प्राधिकरण द्वारा किए जा रहे किसी कारबार के सिलसिले में प्रदान की गई सेवाओं के संबंध में प्राप्त परिश्रमिक तथा पेंशनों पर लागू होंगे ।

अनुच्छेद - 21

प्रेफेसर, अध्यापक एवं विद्यार्थी

1. कोई ऐसा व्यक्ति जो एक संविदाकारी राज्य का दौर करने से तुरन्त पहले दूसरे संविदाकारी राज्य का निवासी है या था और जो प्रथमोल्लिखित राज्य में वैज्ञानिक अनुसंधान अथवा किसी शिक्षा संस्थान में अध्यापन हेतु उपस्थित है उसके द्वारा शिक्षा अथवा वैज्ञानिक अनुसंधान के लिए प्राप्त परिश्रमिक पर, प्रथमोल्लिखित राज्य में कर नहीं लगाया जाएगा । यह छूट उस तारीख से दो वर्ष से अधिक अवधि के लिए नहीं दी जाएगी जिस तारीख को अध्यापक अथवा अनुसंधानकर्ता ने वैज्ञानिक अनुसंधान अथवा अध्यापन कार्य के प्रयोजनार्थ प्रथमोल्लिखित राज्य में पहली बार प्रवेश किया हो यह अनुच्छेद अनुसंधान से प्राप्त आय पर लागू नहीं होगा यदि ऐसा अनुसंधान कार्य जनहित में न हो कर मुख्यतः किसी खास व्यक्ति अथवा व्यक्तियों के निजी लाभ के लिए हो ।

2. § क § किसी विद्यार्थी, अथवा व्यावसायिक प्रशिक्षु जो एक संविदाकारी राज्य का दौर करने के तुरन्त पहले दूसरे संविदाकारी राज्य का निवासी है अथवा था और जो मात्र अपनी शिक्षा अथवा प्रशिक्षण के प्रयोजन के लिए प्रथमोल्लिखित राज्य में उपस्थित है, उसके द्वारा अपने रख-रखाव, शिक्षा अथवा प्रशिक्षण के प्रयोजन के लिए प्राप्त की गई अदायगियों पर प्रथमोल्लिखित राज्य में कर नहीं लगाया जाएगा बशर्ते कि उसे भुगतान उक्त राज्य से बाहर के स्रोतों से किए गए हों ।

§ ख § किसी विद्यार्थी अथवा व्यावसायिक प्रशिक्षु द्वारा किसी वित्तीय वर्ष में प्रथमोल्लिखित राज्य में नियोजन से उक्त राज्य की करेंसी में 3,000 अमरीकी डालर की समकक्ष राशि से अनधिक परिश्रमिक के रूप में प्राप्त भुगतानों पर प्रथमोल्लिखित राज्य में कर नहीं लगाया जाएगा ।

इस पैराग्राफ के लाभ केवल उतनी समयवधि के लिए लागू होंगे जो शिक्षा अथवा प्रशिक्षण को पूरा करने के लिए समुचित रूप से अथवा प्राया स्वरूप अपेक्षित हो, किन्तु किसी भी हालत में कोई भी व्यक्ति इस पैराग्राफ के लाभ प्रथमोल्लिखित संविदाकारी राज्य में पहली बार पहुंचने की तारीख से लगातार तीन वर्ष से अधिक अवधि तक नहीं प्राप्त कर सकेगा ।

अनुच्छेद - 22

अन्य आय

1. फ़क सँविदाकारी राज्य के किसी निवासी की आय की पेसी मर्दे, जहाँ-कहीं वे उद्भूत होती हों, जिन पर इस करार के पूर्वोक्त अनुच्छेदों में विचार नहीं किया गया है, केवल उस राज्य में करायेय होंगी।
2. पैराग्राफ 1 के उपबंध, अनुच्छेद 6 के पैराग्राफ 2 में यथा-परिभाषित अचल संपत्ति से प्रप्त आय से भिन्न आय पर लागू नहीं होंगे यदि पेसी आय का प्रप्तकर्ता फ़क सँविदाकारी राज्य का निवासी होने के नाते दूसरे सँविदाकारी राज्य में वहाँ स्थित किसी स्थायी संस्थापन के माध्यम से कारोबार करता है अथवा उस दूसरे राज्य में वहाँ स्थित किसी निश्चित स्थान से स्वतंत्र वैयक्तिक सेवाएं निष्पादित करता है तथा पेसा अधिकार अथवा संपत्ति जिसके संबंध में पेसी आय अदा की जाती है, ऐसे स्थायी संस्थापन अथवा निश्चित स्थान से प्रभावी रूप से संबद्ध है। ऐसे मामले में अनुच्छेद 7 अथवा अनुच्छेद 15 के उपबंध, जैसी भी स्थिति हो, लागू होंगे।
3. पैराग्राफ 1 के उपबंधों के होते हुए भी, लाटरियों, पहेली समाधानों, घुड़-दौड़ों सहित दौड़ों, ताशों तथा अन्य किसी भी प्रकार के खेलों से जीती हुई रकमों पर भी उस सँविदाकारी राज्य में कर लगाया जाएगा जहाँ वे उद्भूत हुई हों।

अनुच्छेद - 23

भूमी

1. फ़क सँविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा धारित-फ़वं दूसरे सँविदाकारी राज्य में स्थित, अनुच्छेद 6 में उल्लिखित अचल संपत्ति द्वारा निरूपित भूमी पर उक्त दूसरे राज्य में कर लगाया जाएगा।
2. चल संपत्ति द्वारा निरूपित भूमी पर, जो किसी स्थायी संस्थापन की व्यावसायिक संपत्ति का अंग है और जो फ़क सँविदाकारी राज्य के किसी उद्यम द्वारा दूसरे राज्य में धारित है अथवा किसी सँविदाकारी राज्य के किसी निवासी द्वारा स्वतंत्र वैयक्तिक सेवाओं के कार्य-निष्पादन के प्रयोजन के लिए दूसरे सँविदाकारी राज्य में उपलब्ध निश्चित स्थान से संबंधित अचल संपत्ति द्वारा निरूपित भूमी पर भी उस दूसरे राज्य में कर लगाया जाएगा।
3. अंतरराष्ट्रीय यातायात में प्रचलित क्रिप गप जहाज़ों तथा विमानों और ऐसे जहाज़ों तथा विमानों के प्रयाजन से संबंधित चल संपत्ति द्वारा निरूपित की गई भूमी केवल उक्त सँविदाकारी राज्य में ही करायेय होगी जिसका वह उद्यम निवासी है।

4. एक सविदाकारी राज्य के किसी निवासी की पूंजी के सभी अन्य तत्वों पर केवल उसी राज्य में कर लगाया जाएगा ।

अनुच्छेद - 24

दोहरे करायान को दूर करना

1. इसाइल से भिन्न किसी देश में अदा किए गए कर को इसाइली कर में जमा करने की अनुमति दिए जाने से संबंधित समय-समय पर प्रवृत्त इसाइल के कानूनों जिससे इस पैराग्राफ में निहित सामान्य उपबंध प्रभावित नहीं होगा की शर्तों के अधीन भारत से प्राप्त आय अथवा भारत में स्वामित्व वाली पूंजी के संबंध में अदा किए गए कर की उक्त आय अथवा पूंजी के संबंध में संदेय इसाइली कर में जमा करने की अनुमति दी जाएगी । लेकिन उक्त जमा धनराशि इसाइली कर के उस अनुपात से अधिक नहीं होगी, जो इसाइली कर के अनुसार भारत के भीतर के स्रोतों से आय अथवा पूंजी, जैसा भी मामला हो, उक्त समूची आय अथवा पूंजी से संबंधित हो ।

2. जहां पर भारत का कोई निवासी पेसी आय प्राप्त करता है अथवा पूंजी रखता है, जिस पर इस अभिसमय के उपबंधों के अनुसार इसाइल में कर लगाया जा सकता है, भारत द्वारा :

§क§ उक्त निवासी की आय पर कर में से इसाइल में सीधे अथवा कटौती के द्वारा अदा किए गए आयकर की धनराशि के बराबर की धनराशि की कटौती की अनुमति दी जाएगी ;

§ख§ उक्त निवासी की पूंजी पर कर में से इसाइल में अदा किए गए पूंजी कर के बराबर की धनराशि की कटौती की अनुमति दी जाएगी ।

तथापि, दोनों ही मामलों में इस प्रकार की कटौती, उक्त कटौती दिए जाने से पूर्व यथा-संगमित आयकर अथवा पूंजीकर के उस भाग से अधिक नहीं होगी जो पेसी आय अथवा पूंजी मानी जाती हो, जैसा भी मामला हो, जिस पर इसाइल में कर लगाया जा सकता है ।

3. इस अनुच्छेद के पैराग्राफ 1 और 2 के उपबंधों के होते हुए भी जहां पर एक सविदाकारी राज्य का कोई निवासी दूसरे सविदाकारी राज्य में निवासी कंपनियों के शेयरों पर लभांशों के रूप में आय प्राप्त करता है, वहां पर प्रथमोल्लिखित सविदाकारी राज्य द्वारा संदेय कर में से इस प्रकार के लभांश की सकल धनराशि के 15 प्रतिशत राशि को जमा करने की अनुमति दी जाएगी ।

4. इस अनुच्छेद के पैराग्राफ 1 और 2 के उपबंधों के होते हुए भी, जहां पर एक सविदाकारी राज्य का कोई निवासी दूसरे सविदाकारी राज्य में किसी स्रोत से न्याज के रूप में आय प्राप्त करता है, वहां पर प्रथमोल्लिखित सविदाकारी राज्य द्वारा संदेय कर में से इस प्रकार के न्याज की सकल धनराशि के 10 प्रतिशत राशि को जमा करने की अनुमति दी जाएगी ।

5. जहां पर इस अभिसमय के किसी भी उपबंध के अनुसार फ़क़ संविदाकारी राज्य के निवासी द्वा़र प्राप्त की गई आय अथवा रक्की गई पूंजी पर उक्त राज्य में कर से छूट प्राप्त है, वहां पर भी ऐसे राज्य द्वा़र ऐसे निवासी की शेष आय अथवा पूंजी पर कर की धनराशि की संगणना करते समय छूट प्राप्त आय अथवा पूंजी की धनराशि को ध्यान में रसेगा ।

अनुच्छेद - 25

सम-व्यवहार

1. फ़क़ संविदाकारी राज्य के राष्ट्रकों पर दूसरे संविदाकारी राज्य में ऐसा कोई करधान अथवा तत्संबंधी ऐसी कोई अपेक्षा लागू नहीं को जापगी जो उस करधान से और तत्संबंधित अपेक्षाओं से भिन्न अथवा अधिक बोझिल हो जो उस दूसरे राज्य के राष्ट्रकों पर उन्हीं परिस्थितियों में लागू होती हो अथवा लागू की जानी हो । अनुच्छेद 1 के उपबंधों के होते हुए भी यह उपबंध उन व्यक्तियों पर भी लागू होगा, जो फ़क़ अथवा दोनों संविदाकारी राज्यों के निवासी नहीं हैं ।

2. फ़क़ संविदाकारी राज्य के किसी उद्यम के दूसरे संविदाकारी राज्य में किसी स्थायी संस्थापन पर उस दूसरे राज्य में ऐसा कोई करधान लागू नहीं किया जापगा जो उस दूसरे राज्य के उद्यमों पर समरूप कार्यकलापों को करने के लिए लागू होने वाले करधान से अपेक्षाकृत कम अनुकूल हो । इस उपबंध का अर्थ ऐसे किसी स्थायी संस्थापन, जो प्रथमोल्लिखित राज्य में दूसरे संविदाकारी राज्य को किसी कंपनी का है, के लाभों पर कर की ऐसी दर लगाने से रोकना नहीं लगाया जापगा, जो प्रथमोल्लिखित संविदाकारी राज्य को इसी प्रकार की किसी कंपनी के लाभों पर लगाये गये कर की दर से अधिक हो और न हो इसका अर्थ इस अभिसमय के अनुच्छेद 7 के पैराग्राफ 3 के उपबंध से विपरीत होना लगाया जापगा ।

3. ऐसे मामलों को छोड़कर जहां अनुच्छेद 9 के पैराग्राफ 1, अनुच्छेद 11 के पैराग्राफ 7 अथवा अनुच्छेद 12 के पैराग्राफ 6 अथवा अनुच्छेद 13 के पैराग्राफ 6 के उपबंध लागू होते हैं, फ़क़ संविदाकारी राज्य के किसी उद्यम द्वा़र दूसरे संविदाकारी राज्य के किसी निवासी को अदा किया गया न्याज, रायल्टी तथा अन्य भुगतान ऐसे उद्यम के कराधेय लाभों का निर्धारण करने के प्रयोजनार्थ उन्हीं शर्तों के अनुसार कटौती योग्य होंगे मानो उनका भुगतान प्रथमोल्लिखित राज्य के किसी निवासी को किया गया है । इसी प्रकार फ़क़ संविदाकारी राज्य के किसी उद्यम द्वा़र दूसरे संविदाकारी राज्य के किसी निवासी की दिये गये कोई ऋण, ऐसे उद्यम की कराधेय पूंजी का निर्धारण करने के प्रयोजनार्थ उन्हीं शर्तों के अनुसार कटौती योग्य होंगे मानो उनकी संविदा प्रथमोल्लिखित राज्य के किसी निवासी के साथ की गई हो ।

4. संविदाकारी राज्यों के उद्यमों पर, जिसकी पूंजी प्रत्यक्ष या अप्रत्यक्ष रूप से संपूर्ण या आंशिक रूप से दूसरे संविदाकारी राज्य के फ़क़ या अधिक निवासियों के स्वामित्व में हो या उनके द्वा़र नियंत्रित की जाती

हो, प्रथमोल्लिखित राज्य में कोई पैसा कर नहीं लगाया जाएगा या उससे तत्संबंधित कोई ऐसी अपेक्षा नहीं की जाएगी जो उस कराधान से और तत्संबंधित अपेक्षाओं से भिन्न अथवा अधिक बोझिल है जो प्रथमोल्लिखित राज्य के अन्य इसी प्रकार के उद्यमों पर लागू की जाती है या लागू की जा सकती है ।

अनुच्छेद - 26

परस्परिक करार विधि

1. जहां कोई व्यक्ति यह समझता है कि फ्र अथवा दोनों सविदाकारी राज्यों की कार्यवाहियों के कारण उस पर इस प्रकार कर लगाया जाता है अथवा लगाया जाएगा जो इसके अभिसमय के उपबंधों के अनुकूल नहीं है तो वह उन राज्यों के स्वदेशी कानूनों में उपचारों की व्यवस्था होने के बावजूद भी उस सविदाकारी राज्य के सक्षम प्रधिकारी को अपना मामला प्रस्तुत कर सकता है जिसका कि वह फ्र निवासी है और यदि उसका मामला अनुच्छेद 25 के पैराग्राफ 1 के अंतर्गत आता है तो वह उस सविदाकारी राज्य को प्रस्तुत कर सकता है जिसका कि वह राष्ट्रिक है । यह मामला उस कार्यवाई की प्रथम अधिसूचना के तीन वर्षों के भीतर अवश्य प्रस्तुत कर दिया जाना चाहिए जिसके परिणामतः पैसा कराधान लगाया गया है जो इस अभिसमय के उपबंधों के अनुरूप नहीं है ।

2. यदि सक्षम प्रधिकारी को आपत्ति उचित लगे और यदि वह किसी संतोषजनक ढल पर पहुंचने में असमर्थ हो तो वह ऐसे कराधान के परिहार की दृष्टि से, जो इस अभिसमय के अनुरूप नहीं हैं, दूसरे सविदाकारी राज्य के सक्षम प्रधिकारी के साथ परस्पर सहमति द्वारा उस मामले को ढल करने का प्रयास करेगा । किए गए किसी भी समझौते को कार्यान्वित किया जाएगा चाहे सविदाकारी राज्यों के स्वदेशी कानूनों में कोई भी समय सीमा क्यों न हो ।

3. यदि इस अभिसमय की व्याख्या करने में अथवा इसे लागू करने में कोई कठिनाईयां अथवा शंकाएं उत्पन्न हों तो सविदाकारी राज्यों के सक्षम प्रधिकारी उन्हें परस्परिक सहमति से ढल करने का प्रयास करेंगे । वे राज्य उन मामलों में भी दोहरे कराधान को दूर करने के लिए परस्पर विचार कर सकते हैं जिनकी इस अभिसमय में व्यवस्था नहीं की गई हो ।

4. पिछले पैराग्राफों के अभिप्राय से कोई समझौता करने के प्रयोजनार्थ सविदाकारी राज्यों के सक्षम प्रधिकारी फ्र दूसरे के साथ सीधे पत्र-व्यवहार कर सकते हैं । जब समझौता करने की दृष्टि से विचारों का मौखिक आदान-प्रदान करना उपयुक्त हो तो पैसा आदान-प्रदान फ्र आयोग के माध्यम से किया जा सकता है जिसमें उक्त सविदाकारी राज्यों के सक्षम प्रधिकारियों के प्रतिनिधि शामिल हों ।

अनुच्छेद - 27

सूचना का आदान-प्रदान

1. संविदाकारी राज्यों के सक्षम प्राधिकारी ऐसी सूचना {दस्तावेजों सहित} का आदान-प्रदान करेंगे जो कि इस अभिसमय के उपबंधों अथवा संविदाकारी राज्यों के उन करों से संबंधित आंतरिक कानूनों, सासकर ऐसे करों की धोखाधड़ी अथवा अपवचन की रोकथाम करने के प्रयोजनार्थ कार्यान्वित करने के लिए आवश्यक हैं जहां तक कि उनके अधीन करधान व्यवस्था अभिसमय के प्रतिकूल नहीं हो। सूचना का आदान-प्रदान करना अनुच्छेद 1 द्वारा प्रतिबाधित नहीं है। किसी भी संविदाकारी राज्य द्वारा प्राप्त की गई सूचना उक्त राज्य के आंतरिक कानूनों के अंतर्गत प्राप्त की गई सूचना के समान ही गुप्त समझी जाएगी और उसे केवल उन व्यक्तियों अथवा प्राधिकारियों {जिनमें न्यायालय और प्रशासनिक निकाय भी शामिल हैं} को प्रकट किया जाएगा जो उन करों का निर्धारण करने अथवा उनकी वसूली करने, उनके प्रवर्तन अथवा अभियोजन के संबंध में अथवा उनसे संबंधित अपिलों का निर्धारण करने से संबद्ध हों जिन पर यह अभिसमय लागू होता हो। ऐसे व्यक्ति अथवा प्राधिकारी सूचना का उपयोग केवल ऐसे प्रयोजनों के लिए ही करेंगे। वे सूचना को सार्वजनिक न्यायालय की कार्यवाहियों अथवा न्यायिक निर्णयों में प्रकट कर सकेंगे।

2. किसी भी स्थिति में पैराग्राफ -1 के उपबंधों का अर्थ किसी संविदाकारी राज्य पर निम्नलिखित दायित्व डालना नहीं होगा :

- {क} उस अथवा दूसरे संविदाकारी राज्य के कानूनों और प्रशासनिक प्रथा से डट कर प्रशासनिक उपय करना।
- {ख} ऐसी सूचना की सप्टाई करना जो उस अथवा दूसरे संविदाकारी राज्य के कानूनों के अंतर्गत अथवा प्रशासन की सामान्य स्थिति में प्रप्य नहीं है।
- {ग} ऐसी सूचना की सप्टाई करना जिससे कोई व्यापारिक, कारोबार संबंधी, औद्योगिक, वाणिज्यिक अथवा व्यावसायिक, गुप्त अथवा व्यापार प्रक्रिया अथवा सूचना प्रकट होती हो जिसको प्रकट करना सार्वजनिक नीति {आर्डर पब्लिक}के प्रतिकूल हो।

अनुच्छेद - 28

उपनयिक फ़नेंट तथा कांसुली अधिकारी

इस अभिसमय से, अन्तरराष्ट्रीय कानून के सामान्य नियमों अथवा विशेष करारों के उपबंधों के अंतर्गत वर्णित उपनयिक फ़नेंटों या कांसुली अधिकारियों के विलीय विशेषाधिकारों पर प्रतिकूल प्रभाव नहीं पड़ेगा ।

अनुच्छेद - 29

प्रवृत्त होना

1. संविदाकारी राज्यों की सरकारें अपनी-अपनी कानूनी प्रक्रियाएं पूरी करने के बाद लिखित रूप से और उचित माध्यम से इस अभिसमय को प्रवृत्त करने के लिए एक दूसरे को अधिसूचित करेंगी ।
2. यह अभिसमय ऐसी अधिसूचनाओं की परवर्ती अधिसूचना की तारीख से प्रवृत्त होगा और इसके उपबंध निम्नलिखित ढंग से प्रभावी होंगे :

§ क § इज़राइल राज्य में :

§ i § जिस माह में यह अभिसमय प्रवृत्त होता है, उसके अगले महीने के प्रथम दिन को अथवा उसके पश्चात् अदा की गई अथवा क्रेडिट की गई घनराशियों के लिए अनुच्छेद 10, 11, 12 और 13 में क्रमशः यथा परिभाषित तामांशों, ब्याज, रायल्टी तथा तकनीकी सेवाओं के लिए फीस पर स्रोत पर रोके गए करों के संबंध में ;

§ ii § माह जनवरी, 1994 के प्रथम दिन को अथवा उसके पश्चात् शुरू होने वाली करायेय अवधियों के लिए आय पर कर तथा पूंजी पर करों के संबंध में ; तथा

§ ख § भारत गणराज्य में :

§ i § जिस माह में यह अभिसमय प्रवृत्त होता है, उसके अगले महीने के प्रथम दिन को अथवा उसके पश्चात् अदा की गई अथवा क्रेडिट की गई घनराशियों के लिए अनुच्छेद 10, 11, 12 और 13 में क्रमशः यथा-परिभाषित तामांशों, ब्याज, रायल्टी तथा तकनीकी सेवाओं के लिए फीस पर स्रोत पर रोके गए करों के संबंध में ;

§ ii§ माह अप्रैल, 1994 के प्रथम दिन को अथवा उसके पश्चात् शुरू होने वाले वित्तीय वर्षों के लिए आय पर कर तथा पूंजी पर करों के संबंध में ।

अनुच्छेद - 30

समापन

यह अभिसमय अनिश्चित काल तक प्रवृत्त रहेगा परन्तु दोनों में से कोई भी संधिदाकारी राज्य इस अभिसमय के प्रवृत्त होने की तारीख से पंच वर्षों की अवधि समाप्त होने के पश्चात् आरंभ होने वाले किसी भी कैलेण्डर वर्ष में जून मास के तीसवें दिन को अथवा उससे पूर्व राजनयिक माध्यमों से समापन की लिखित सूचना दूसरे संधिदाकारी राज्य को दे सकता है और ऐसी परिस्थिति में यह अभिसमय निष्प्रभावी हो जाएगा :

§ क§ इज़राइल राज्य में :

§ i§ जिस कैलेण्डर वर्ष में समापन की सूचना दी जाती है उस वर्ष के अगले जनवरी माह के प्रथम दिन को अथवा उसके पश्चात् अदा की गई या क्रेडिट को गई धनराशियों के लिए अनुच्छेद 10, 11, 12 और 13 में क्रमशः यथा-परिभाषित लाभार्थों, न्याज, रायल्टी तथा तकनीकी सेवाओं के लिए फीस पर झोत पर रोके गए करों के संबंध में ; तथा

§ ii§ जिस कैलेण्डर वर्ष में समापन की सूचना दी जाती है, उस वर्ष के अगले जनवरी माह के प्रथम दिन को अथवा उसके पश्चात् आरंभ होने वाली कराधेय अवधियों के लिए आय पर कर और पूंजी पर करों के संबंध में ; और

§ ख§ भारत गणराज्य में :

§ i§ जिस कैलेण्डर वर्ष में समापन की सूचना दी जाती है उस वर्ष के अगले अप्रैल माह के प्रथम दिन को अथवा उसके पश्चात् अदा की गई या क्रेडिट की गई धनराशियों के लिए अनुच्छेद 10, 11, 12 और 13 में क्रमशः यथा-परिभाषित लाभार्थों, न्याज, रायल्टी तथा तकनीकी सेवाओं के लिए फीस पर झोत पर रोके गए करों के संबंध में ; तथा

§ ii§ जिस कैलेण्डर वर्ष में समापन की सूचना दी जाती है, उस वर्ष के अगले अप्रैल माह के प्रथम दिन को अथवा उसके पश्चात् आरंभ होने वाले वित्तीय वर्ष के लिए आय पर कर और पूंजी पर करों के संबंध में ।

जिसके साक्ष्य में, इसके लिए विधिवत् रूप से प्रधिकृत अधोहस्ताक्षरियों ने इस अभिसमय पर हस्ताक्षर किए हैं ।

नई दिल्ली में वर्ष एक हजार नौ सौ छियानबे के जनवरी मास के उन्तीसवें दिन ढिबू, हिन्दी और अंग्रेजी भाषाओं में से प्रत्येक के दो-दो पठों में निष्पन्न किया गया तथा तीनों पठ समान रूप से प्रमाणिक हैं । अर्थ-निरूपण की भिन्नता की स्थिति में अंग्रेजी पठ को प्रमाणिक माना जाएगा ।

इस्राइल राज्य की सरकार
की ओर से

अब्राहम शोकट

§ अब्राहम शोकट §
वित्त मंत्री

भारत गणराज्य की सरकार
की ओर से

A. Shokat

§ मनमोहन सिंह §
वित्त मंत्री

प्रेतोकोल

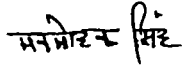
आय और पूंजी पर करों के संबंध में दोहरे कराधान के परिहार और राजस्व अपवंचन को रोकने के लिए भारत गणराज्य और इमारात राज्य के बीच आज हस्ताक्षर करते समय निम्नलिखित हस्ताक्षरकर्ता नीचे दिए गए उपबंधों पर सहमत हुए हैं, जो इस अभिसमय के अभिन्न अंग होंगे।

1. अनुच्छेद 7 के पैराग्राफ 3 के उपबंधों में किसी भी बात का अर्थ निरूपण एक सौविदाकारी राज्य को ऐसे आंतरिक कानूनों, जिस रूप में वे इस अभिसमय पर हस्ताक्षर होने के समय विद्यमान हों, के अनुसार उक्त सौविदाकारी राज्य के बाहर किसी मुख्यालय के संबंध में किए गए कार्यकारी तथा प्रशासनिक सचों का निर्धारण करने से रोकने के रूप में किया जाएगा। लेकिन यदि एक सौविदाकारी राज्य के स्वदेशी कानून में भविष्य में किए जाने वाले परिवर्तनों से किसी भी तरीके से इस प्रकार के सचों को आगे और सीमित करेगा तो दोनों ही सौविदाकारी राज्य इस पैराग्राफ में संशोधन करने के प्रयोजनार्थ एक दूसरे से विचार-विमर्श करेंगे।
2. सौविदाकारी राज्यों के सहम प्रधिकारी इस अभिसमय के प्रवृत्त होने की तारीख से 5 वर्षों की अवधि के पश्चात् अनुच्छेद 12 और 13 {क्रमशः रायल्टी तथा तकनीकी सेवाओं के लिए फीस} के उपबंधों की समीक्षा करने के लिए उचित प्रक्रिया शुरू करेंगे। तथापि, यदि भारत और किसी तीसरे राज्य के बीच निष्पन्न किए गए ऐसे किसी अभिसमय अथवा करार जो दिनांक 1-1-1995 के पश्चात् प्रवृत्त होता है, के अंतर्गत भारत रायल्टी अथवा तकनीकी सेवाओं के लिए फीस अथवा न्याय अथवा लाभार्थों पर स्रोत पर अपने कराधान को इस अभिसमय में यथा उपबंधित दर अथवा गुंजाइश से और अधिक कम दर अथवा गुंजाइश तक सीमित करता है, तो आय की उक्त मदों पर उक्त अभिसमय अथवा करार में यथा उपबंधित वही दर अथवा गुंजाइश भी इस अभिसमय के अंतर्गत उस तारीख से लागू होगी जिस तारीख की मौजूदा अभिसमय प्रवृत्त होता है अथवा संगत भारतीय अभिसमय अथवा करार में से, जो भी बाद में प्रवृत्त हो, पर लागू होगी।
3. अनुच्छेद 25 के पैराग्राफ 2 के संबंध में यह समझा जाता है कि यदि भारत द्वारा दिनांक 1-1-1995 के पश्चात् दोहरे कराधान के परिहार के लिए किसी तीसरे राज्य के साथ ऐसा कोई करार अथवा अभिसमय निष्पन्न किया जाता है, जिसके तहत भारत से अन्य किसी राज्य की किसी कंपनी के किसी स्थायी संस्थापन के उद्यमों और भारत के उद्यमों के बीच कर की दरों के अंतर को समाप्त अथवा कम किया गया है तो ऐसी किसी कंपनी, जो इमारात की निवासी है, के उद्यमों के अनुसार तम्रों पर करों की दरों के संबंध में तदनुसूची कमी की जाएगी।

जिसके साक्ष्य में, इसके लिए विधिवत् रूप से प्रधिकृत अधोहस्ताक्षरियों ने इस प्रोटोकॉल पर हस्ताक्षर किए हैं ।

नई दिल्ली में वर्ष एक हजार नौ सौ छियानवे के जनवरी मास के उन्तीसवें दिन हिब्रू, हिन्दी और अंग्रेजी भाषाओं में से प्रत्येक के दो-दो पठों में निष्पन्न किया गया तथा तीनों पठ समान रूप से प्रामाणिक हैं । अर्थ निरूपण की भिन्नता की स्थिति में अंग्रेजी पठ को प्रामाणिक माना जाएगा ।

इस्राइल राज्य की सरकार
की ओर से

‡अब्राहम शोकट‡
वित्त मंत्री

भारत गणराज्य की सरकार
की ओर से

‡मनमोहन सिंह‡
वित्त मंत्री

CONVENTION¹ BETWEEN THE STATE OF ISRAEL AND REPUBLIC OF INDIA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND FOR THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of India and the Government of the State of Israel,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities and to taxes on capital imposed on behalf of a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

¹ Came into force on 15 May 1996 by notification, in accordance with article 29.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

(a) in India:

(i) the income tax, including any surcharge thereon; and

(ii) the wealth tax,
(hereinafter referred to as "Indian tax");

(b) in Israel:

(i) the income tax;

(ii) the company tax;

(iii) the capital gains tax;

(iv) the tax imposed upon gains from the alienation of immovable property according to the Land Appreciation Tax Law; and

(v) taxes imposed on real property according to the Property Tax Law,
(hereinafter referred to as "Israeli tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) the term "India" means the territory of India and includes the territorial sea and airspace above it, as well as any other maritime zone in which India has sovereign rights, other rights and jurisdiction, according to the Indian law and in accordance with international law, including the U.N. Convention on the Law of the Sea;¹

¹ United Nations, *Treaty Series*, vols. 1833, 1834 and 1835, No. I-31363.

(b) the term "Israel" means the State of Israel, and when used in a geographical sense, means the territory and the territorial sea over which it exercises its state sovereignty and jurisdiction, as well as the continental shelf, the exclusive economic zone and that part of the seabed and subsoil under the sea over which it exercises sovereign rights according to the international law;

(c) the term "person" includes an individual, a company, a body of persons and any other entity which is treated as a taxable unit under the taxation laws in force in the respective Contracting States;

(d) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(e) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Republic of India or the State of Israel as the context requires;

(f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise which is a resident of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting States;

(h) the term "competent authority" means:

(i) in India: the Central Government in the Ministry of Finance (Department of Revenue) or their authorized representative;

(ii) in Israel: the Minister of Finance or his authorized representative.

(i) the term "national" means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

(j) the term "fiscal year" means:

(i) in the case of India, the twelve-month period beginning on the 1st of April;

(ii) in the case of Israel, the twelve-month period beginning on the 1st of January.

(k) the term "tax" means Indian tax or Israeli tax, as the context requires, but shall not include any amount which is payable in respect of any default or omission in relation to the taxes to which this Convention applies or which represents a penalty imposed relating to those taxes.

2. (a) As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

(b) If as a result of the application of subparagraph (a), the meaning of a term under the laws of a Contracting State is different from the meaning of that term under the laws of the other Contracting State, or if the meaning of such term is not readily determinable under the laws of one of the Contracting States, the competent authorities of the Contracting States may agree upon a common meaning of that term.

(c) If, in a particular case, the application of the Convention fails to prevent double taxation because the Contracting States have differing rules with respect to the source of the category of income involved, the competent authorities of the Contracting States may reach agreement as to the source of income in the particular case so as to eliminate double taxation.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);

(b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated. If the State in which its place of effective management is situated cannot be determined, then the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop; and
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or assembly project or supervisory activities in connection therewith constitute a permanent establishment only if such site, project or activity last more than six months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business, and in their commercial and financial relations with the enterprise no conditions are agreed or imposed which differ from those usually agreed between independent persons.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question

is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships and aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

2. The term "profits" shall include income derived by the enterprise from the rental of ships and aircraft operated in international traffic. Such term shall also include income derived by the enterprise from the use, maintenance or rental of containers operated in international traffic (including trailers, barges and related equipment for the transport of such containers) if such income is incidental to the profits of the enterprise from the operation of ships and aircraft in international traffic.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

4. For the purposes of this article, interest on funds connected with the operation of ships or aircraft in international traffic shall be regarded as income or profits derived from the operation of such ships or aircraft and the provisions of article 11 shall not apply in relation to such interest.

5. The term "operation of ships and aircraft" shall mean business of transportation by ship or air of passengers, mail, livestock or goods carried on by the owners or lessees or charterers of ships and aircraft, including the sale of tickets for such transportation on behalf of other enterprises, the incidental lease of ships and aircraft and any other activity directly connected with such transportation.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participated directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits where that other State considers the adjustment justified. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10% of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State, if the interest is paid in respect of

(a) a bond, debenture or other similar obligation of the government of the first-mentioned Contracting State or a political subdivision or local authority thereof; or

(b) a loan made, refinanced, guaranteed or insured, or a credit extended, refinanced, guaranteed or insured by -

(i) in the case of India, the Reserve Bank of India.

(ii) in the case of Israel, the Bank of Israel, or

(iii) other governmental agencies or lending institutions as may be specified and agreed in an exchange of notes between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the

excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10% of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship,

the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

FEES FOR TECHNICAL SERVICES

1. Fees for technical services arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such fees for technical services may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the fees for technical services, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the fees for technical services.

3. The term "fees for technical services" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for services of a managerial, technical or consultancy nature, including the provision of services by technical or other personnel, but does not include payments for services mentioned in Article 16 of this Convention.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the fees for technical services, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the fees for technical services arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right, property or contract in respect of which the fees for technical services are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7, or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Fees for technical services shall be deemed to arise in a Contracting State when the services are rendered in that State and the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the fees for technical services, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the fees for technical services was incurred, and such fees for technical services are borne by such permanent establishment or fixed base, then such fees for technical services shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of fees for technical services paid exceeds the amount which would have been paid in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

7. The provisions of paragraphs 1 to 6 of this Article shall not apply to payments relating to services mentioned herein below:

(i) Services that are ancillary and subsidiary, and inextricably and essentially linked, to a sale of property;

(ii) Services that are ancillary and subsidiary to the rental of ships, aircraft, containers or other equipment used in connection with the operation of ships or aircraft in international traffic;

(iii) Teaching in or by an educational institution;

(iv) Services for the personal use of the individual or individuals making the payments or

(v) Professional services as defined in Article 15.

Article 14

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may also be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

4. Gains from the alienation of shares or similar rights being shares in a company, the assets of which consist principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State. Gains from the alienation of an interest in a partnership, trust or estate, the property of which consists principally of immovable property situated in a Contracting State, may also be taxed in that State.

5. Gains derived by a resident of a Contracting State from the sale, exchange or other disposition, directly or indirectly, of shares other than those mentioned in paragraph 4, or similar rights in a company which is a resident of the other Contracting State may also be taxed in that other State.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1 through 5, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 15

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

(a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other State; or

(b) if his stay in the other State is for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, surgeons, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may also be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

(b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may also be taxed in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

Article 17

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 18

ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may, be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer nor sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 15 and 16, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, income derived by an entertainer or a sportsperson who is a resident of a Contracting State from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, shall be taxable only in first-mentioned Contracting State, if the activities in the other Contracting State are supported wholly or substantially from the public funds of the first-mentioned Contracting State, including any of its political subdivisions or local authorities.

4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 and Articles 7, 15 and 16, where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such in a Contracting State accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income shall be taxable only in the other Contracting State, if that other person is supported wholly or substantially from the public funds of that other State, including any of its political subdivisions or local authorities

Article 19

PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 20

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 16, 17 and 19 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 21

PROFESSORS, TEACHERS AND STUDENTS

1. Remuneration received for education or scientific research by an individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State for the purpose of scientific research or for teaching at an educational institution shall be exempt from tax in the first-mentioned State. This exemption shall be granted for a period that shall not exceed two years from the date on which the teacher or researcher first entered the first-mentioned State for the purpose of engaging in scientific research or for teaching. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

2. (a) Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that first-mentioned State.

(b) Payments which a student or business apprentice receives as remuneration from employment in the first-mentioned State, in an amount not exceeding a sum equivalent to 3,000 U.S. dollars in the currency of the first-mentioned State any fiscal year shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

The benefits of this paragraph shall extend only for such period of time as may be reasonable or customarily required to complete the education or training undertaken, but in no event shall any individual have the benefits of this paragraph for more than three consecutive years from the date of his first arrival in the first-mentioned Contracting State.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, any winnings from lotteries, crossword puzzles, races including horse races, card games and other games of any form or nature whatsoever may also be taxed in the Contracting State where they arise.

Article 23

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may also be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 24

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Israel from time to time in force regarding the allowance as a credit against Israeli tax of tax paid in any country other than Israel (which shall not affect the general provision contained in this paragraph), Indian tax paid in respect of income derived from or capital owned in India shall be allowed as a credit against Israeli tax payable in respect of that income or capital. The credit shall not, however, exceed that portion of Israeli tax which the income or capital from sources within India bears to the entire income subject to Israeli tax.

2. Where a resident of India derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Israel, India shall allow:

(a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Israel, whether directly or by deduction.

(b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Israel.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Israel.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, where, a resident of a Contracting State derives income by way of dividends on shares of companies resident in the other Contracting State, the first-mentioned Contracting State shall allow credit of 15 per cent of the gross amount of such dividend from the tax payable.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, where a resident of a Contracting State derives income by way of interest from any source in the other Contracting State, the first-mentioned Contracting State shall allow a credit of 10 per cent of the gross amount of such interest from the tax payable.

5. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the income or capital.

Article 25

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as preventing a Contracting State from charging the profits of a permanent establishment which a company of the other Contracting State has in the first-mentioned State at a rate of tax which is higher than that imposed on the profits of a similar company of the first-mentioned Contracting State, nor as being in conflict with the provision of paragraph 3 of Article 7 of this Convention.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, paragraph 6 of Article 12 or paragraph 6 of Article

13 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirements connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an

agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information (including documents) as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention in particular for the prevention of fraud or evasion of such taxes. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceeding or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 29**ENTRY INTO FORCE**

1. Each Contracting State shall notify the other Contracting State in writing, through diplomatic channels, upon the completion of their respective legal procedures to bring this Convention into force.

2. The Convention shall enter into force on the date of the latter of such notifications and its provisions shall have effect:

(a) in the Republic of India:

(i) in respect of taxes withheld at source on dividends, interest, royalties and fees for technical services, as defined in Articles 10, 11, 12 and 13, respectively, for amounts paid or credited on or after the first day of the month next following that in which the Convention enters into force;

(ii) in respect of taxes on income, and taxes on capital, for fiscal years beginning on or after the first day of April 1994; and

(b) in the State of Israel:

(i) in respect of taxes withheld at source on dividends, interest, royalties and fees for technical services, as defined in Articles 10, 11, 12 and 13, respectively, for amounts paid or credited on or after the first day of the month next following that in which the Convention enters into force;

(ii) in respect of taxes on income, and taxes on capital, for taxable periods beginning on or after the first day of January 1994.

**Article 30
TERMINATION**

For the purposes of clarity and consistency, we recommend replacing the current text with the following provision:

This Convention shall remain in force indefinitely but either of the Contracting States may, on or before the thirtieth day of June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of the entry into force of the Convention, give the other Contracting State through diplomatic channels, written notice of termination and, in such event, this Convention shall cease to have effect:

(a) in the Republic of India:

(i) in respect of taxes withheld at source on dividends, interest, royalties and fees for technical services, as defined in Articles 10, 11, 12 and 13, respectively, for amounts paid or credited on or after the first day of April next following the calendar year in which the notice of termination is given; and

(ii) in respect of taxes on income, and taxes on capital, for fiscal years beginning on or after the first day of April next following the calendar year in which the notice of termination is given; and

(b) in the State of Israel:

(i) in respect of taxes withheld at source on dividends, interest, royalties and fees for technical services, as defined in Articles 10, 11, 12 and 13, respectively, for amounts paid or credited on or after the first day of January next following the calendar year in which the notice of termination is given; and

(ii) in respect of taxes on income, and taxes on capital, for taxable periods beginning on or after the first day of January next following the calendar year in which the notice of termination is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorized hereto, have signed this Convention.

Done at *New Delhi* on *29 Jan '96* in two original copies, each in the Hindi, Hebrew and English languages, all the texts being equally authentic. In the case of any divergence in interpretation, the English text shall prevail.

For the Government
of the Republic of India:

Manmohan Singh

For the Government
of the State of Israel:

A. Shohat

¹ Manmohan Singh.

² Avraham Shohat.

PROTOCOL

At the signing today of the Convention between the Republic of India and the State of Israel for the Avoidance of Double Taxation and for the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital, the undersigned have agreed upon the following provisions, which shall form an integral part of the Convention.

1. Nothing in the provisions of paragraph 3 of Article 7 shall be interpreted as precluding a Contracting State from determining executive and administrative expenses of a head office incurred outside that Contracting State according to the provisions of internal laws as they exist at the time of the signing of this Convention. However, should future changes in the domestic law of a Contracting State further restrict the deduction of such expenses in any manner, then the two Contracting States shall consult each other for purposes of amending this paragraph.

2. The competent authorities of the Contracting State shall initiate the proper procedure to review the provisions of Articles 12 and 13 (Royalties and fees for technical services respectively) after a period of five years from the date of entry into force of this Convention. However, if under any Convention or Agreement between India and any third State which enters into force after 1.1.1995, India limits its taxation at source on Royalties or Fees for Technical Services or Interest or Dividends to a rate lower or a scope more restricted than the rate or scope provided for in this Convention or Agreement on the said items of income shall also apply under this Convention with effect from the date on which the present Convention comes into force or the relevant Indian Convention or Agreement, whichever enters into force later.

3. In respect of paragraph 2 of Article 25, it is understood that if India enters into an Agreement or Convention for the avoidance of double taxation with a third State after 1.1.1995, whereby the difference in the rates of tax between enterprises of a permanent establishment of a Company of a country other than India and that of India is removed or reduced, then, a corresponding reduction shall be effected in respect of rates of taxes on profits according to the enterprises of a company which is a resident of Israel.

In witness whereof the undersigned, duly authorized hereto, have signed this Protocol.

Done at *New Delhi* on *29 Jan '96* in two original copies, each in the Hindi, Hebrew and English languages, all the texts being equally authentic. In the case of any divergence in interpretation, the English text shall prevail.

For the Government
of the Republic of India:

For the Government
of the State of Israel:

¹
Manmohan Singh

²
A. Shohat

¹ Manmohan Singh.

² Avraham Shohat.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE L'ÉTAT D'ISRAËL ET LA RÉPUBLIQUE INDIENNE VISANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République indienne et le Gouvernement de l'Etat d'Israël,

Désireux de conclure une convention visant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. PERSONNES VISÉES

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un des Etats contractants ou des deux.

Article 2. IMPÔTS VISÉS

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu levés pour le compte d'un Etat contractant ou de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ainsi qu'aux impôts sur la fortune levés au nom d'un Etat contractant, indépendamment de la méthode de recouvrement.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu ou sur la fortune tous les impôts levés sur le revenu total, sur la fortune totale, ou encore sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les profits résultant de la cession de biens meubles ou immeubles, les impôts sur le montant total des salaires versés par des entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values en capital.

3. Les impôts existants auxquels s'applique la présente Convention sont notamment :

a) En Inde :

- i) L'impôt sur le revenu, y compris toute surtaxe s'y ajoutant; et
 - ii) L'impôt sur la fortune;
- (ci-après dénommés l'« impôt indien »);

b) En Israël :

- i) L'impôt sur le revenu;
- ii) L'impôt sur les sociétés;
- iii) L'impôt sur les plus-values en capital;
- iv) L'impôt levé sur le profit tiré de la cession de biens immeubles conformément à la loi fiscale sur l'appréciation des biens fonciers; et

¹ Entrée en vigueur le 15 mai 1996 par notification, conformément à l'article 29.

v) Les impôts levés sur les biens fonciers conformément à la loi fiscale concernant les biens fonciers;

(ci-après dénommés l'« impôt israélien »).

4. La Convention s'applique également à tous les impôts identiques ou sensiblement similaires qui seraient institués après la date de la signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts existants ou les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront toutes les modifications substantielles apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention et à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a) Le terme « Inde » s'entend du territoire de l'Inde, y compris ses eaux territoriales et l'espace aérien qui les surmonte, ainsi que de toutes autres zones maritimes où l'Inde dispose de droits souverains, d'autres droits et d'une compétence conformément à la législation indienne et au droit international, y compris la Convention des Nations Unies relative au droit de la mer¹;

b) Le terme « Israël » s'entend de l'Etat d'Israël et, lorsqu'il est employé au sens géographique, du territoire et des eaux territoriales sur lesquels il exerce sa souveraineté et sa compétence, ainsi que du plateau continental, de la zone d'exclusivité économique et de la partie du fond de la mer et de son sous-sol sur lesquels Israël exerce des droits souverains conformément au droit international;

c) Le terme « personne » s'entend d'une personne physique, d'une société, d'un groupe de personnes et de toute autre entité considérée comme assujettie à l'impôt en vertu de la législation fiscale en vigueur dans chacun des Etats contractants;

d) Le terme « société » s'entend de toute personne morale et de toute entité traitée comme une personne morale aux fins de fiscalité;

e) Les expressions « (un) l'un des Etats contractants » et « l'autre Etat contractant » s'entendent, selon le contexte, de la République indienne ou de l'Etat d'Israël;

f) Les expressions « entreprise de l'un des Etats contractants » et « entreprise de l'autre Etat contractant » s'entendent respectivement d'une entreprise exploitée par un résident d'un des Etats contractants et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) L'expression « trafic international » s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise résidente d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef est exploité exclusivement entre des lieux situés dans l'autre Etat contractant;

h) L'expression « autorité compétente » s'entend :

i) En Inde, du Ministère des finances (Département des contributions fiscales) du Gouvernement central, ou de son représentant habilité;

ii) En Israël, du Ministre des finances ou de son représentant habilité;

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vols. 1833, 1834 et 1835, n° I-31363.

- i) Le terme « ressortissant » s'entend :
- i) De toute personne physique possédant la nationalité de l'un des Etats contractants;
 - ii) De toute personne morale, d'un partenariat ou d'une association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans un Etat contractant;
- j) L'expression « exercice fiscal » s'entend :
- i) Dans le cas de l'Inde, de la période de 12 mois commencée le 1er avril;
 - ii) Dans le cas d'Israël, de la période de 12 mois commencée le 1er janvier;
- k) Le terme « impôt » s'entend de l'impôt indien ou de l'impôt israélien selon le contexte, mais non de tout montant à acquitter à raison de tout manquement délibéré ou par omission à acquitter les impôts auxquels s'applique la présente Convention, ou à titre d'amende imposée en relation avec ces impôts.

2. a) Pour l'application de la Convention par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente;

b) Si, du fait de l'application de l'alinéa a, le sens d'un terme ou d'une expression dans la législation d'un Etat contractant diffère de celui qu'ils ont dans la législation de l'autre Etat contractant, ou si leur sens ne peut être facilement déterminé dans la législation de l'un des Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants pourront convenir de leur attribuer une signification commune;

c) Si, dans un cas particulier, l'application de la Convention ne peut éviter la double imposition du fait que les Etats contractants appliquent des règles différentes en ce qui concerne la source des revenus considérés, les autorités compétentes des Etats contractants pourront se mettre d'accord sur la source du revenu dans le cas particulier de façon à éliminer la double imposition.

Article 4. RÉSIDENT

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « résident de l'un des Etats contractants » s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère similaire.

2. Si, du fait des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation sera réglée de la manière suivante :

a) Cette personne sera considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle sera considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont le plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat où la personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des deux Etats, elle sera considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si la personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats, ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'entre eux, elle sera considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si la personne possède la nationalité des deux Etats, ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'entre eux, les autorités compétentes des Etats contractants trancheront la question par accord amiable.

3. Si, du fait des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle sera considérée comme un résident de l'Etat où est situé son siège de direction effective. Si l'Etat où est situé son siège de direction effective ne peut être déterminé, les autorités compétentes des Etats contractants trancheront la question par accord amiable.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression « établissement stable » s'entend d'une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » s'entend notamment :

a) D'un siège de direction;

b) D'une succursale;

c) D'un bureau;

d) D'une usine;

e) D'un atelier; et

f) D'une mine, d'un puits de pétrole ou de gaz, d'une carrière ou de tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage et les activités d'encadrement qui y sont exercées ne constituent un établissement stable que si leur durée dépasse six mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, ne sont pas considérés comme des « établissements stables » :

a) L'utilisation d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) L'entretien d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) L'entretien d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise à seule fin de leur transformation par une autre entreprise;

d) L'entretien d'une installation fixe d'affaires à seule fin d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) L'entretien d'une installation fixe d'affaires à seule fin d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité préparatoire ou auxiliaire;

f) L'entretien d'une installation fixe d'affaires à seule fin de toute combinaison des activités visées aux alinéas a à e, à condition que l'activité globale de cette installation qui résulte de ladite combinaison conserve un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si une personne — autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 — agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant du pouvoir, qu'elle exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, celle-ci sera réputée disposer d'un établissement stable dans cet Etat au titre de toutes les activités exercées par ladite personne pour l'entreprise, à moins que ces activités ne restent limitées à celles visées au paragraphe 4 qui, si elles sont exercées par l'entremise d'une installation fixe d'affaires, n'en feraient pas un établissement stable en vertu des dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise ne sera pas réputée disposer d'un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce une activité par l'entremise d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre agent indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité et que, dans leurs relations commerciales et financières avec l'entreprise, il ne soit convenu ni imposé aucune condition qui différerait de celles ordinairement convenues entre acteurs indépendants.

7. Le fait qu'une société résidente de l'un des Etats contractants contrôle ou est contrôlée par une société résidente de l'autre Etat contractant, ou qui exerce une activité dans cet autre Etat (par l'entremise d'un établissement stable ou autrement), ne fera pas en soi de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) sis dans l'autre Etat contractant peuvent également être imposés dans cet autre Etat.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue la législation de l'Etat contractant où sont sis les biens considérés. Elle s'entend en tout cas des biens accessoires aux biens immobiliers, du cheptel mort ou vif des exploitations agricoles ou forestières, des droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, de l'usufruit des biens immobiliers et des droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus tirés de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus tirés des biens immobiliers d'une entreprise, ainsi qu'au revenu des biens immobiliers qui servent à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. BÉNÉFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise de l'un des Etats contractants ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce une activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si tel est le cas, les bénéfices de l'entreprise pourront être imposés dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils seront imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, si une entreprise d'un Etat contractant exerce une activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il sera imputé à cet établissement stable, dans chaque Etat contractant, les bénéfices qu'il aurait normalement pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, seront admises en déduction les dépenses effectuées aux fins poursuivies par cet établissement, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi engagés, soit dans l'Etat où est sis l'établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêchera cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée devra cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice ne sera imputé à un établissement stable du seul fait que celui-ci a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes qui précèdent, les bénéfices à imputer à l'établissement stable seront déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. S'il entre dans les bénéfices des éléments de revenu qui font séparément l'objet d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne seront pas affectées par celles du présent article.

Article 8. TRANSPORTS MARITIMES ET AÉRIENS

1. Les bénéfices tirés de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne seront imposables que dans l'Etat contractant dont l'entreprise est un résident.

2. Le terme « bénéfices » s'entend aussi des revenus tirés par l'entreprise de la location de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international. Il s'entend également des revenus tirés par l'entreprise de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs exploités en trafic international (y compris les remorques, barges et autres matériels utilisés pour le transport desdits conteneurs) si ces revenus sont accessoires à ceux tirés par l'entreprise de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliqueront aussi aux bénéfices tirés de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

4. Aux fins du présent article, les intérêts perçus sur des fonds liés à l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international seront considérés comme un revenu ou un bénéfice tiré de l'exploitation de ces navires ou aéronefs, et les dispositions de l'article 11 ne s'y appliqueront pas.

5. L'expression « exploitation de navires ou d'aéronefs » s'entend du transport par navire ou par air de personnes, de courrier, de cheptel ou de fret, assuré par

des propriétaires ou des loueurs ou affréteurs de navires ou d'aéronefs, y compris la vente de billets pour ce transport pour le compte d'autres entreprises, la location accessoire de navires ou d'aéronefs et toute autre activité directement liée aux transports de ce type.

Article 9. ENTREPRISES ASSOCIÉES

1. Si :

a) Une entreprise de l'un des Etats contractants participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant; ou bien si :

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'un des Etats contractants et d'une entreprise de l'autre Etat contractant;

et si, dans l'un ou l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales et financières, liées par des conditions convenues ou imposées différentes de celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, à défaut de ces conditions, auraient été réalisés par l'une de ces entreprises mais ne l'ont pas été du fait desdites conditions, pourront être inclus dans ses bénéfices et imposés en conséquence.

2. Si un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une de ses entreprises — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et si les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui l'auraient été entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procédera à un ajustement approprié du montant de l'impôt perçu sur ces bénéfices s'il juge cet ajustement justifié. Dans la détermination de cet ajustement, il sera dûment tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et les autorités compétentes des Etats contractants se consulteront en cas de besoin.

Article 10. DIVIDENDES

1. Les dividendes versés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes pourront également être imposés dans l'Etat contractant dont la société distributrice est un résident et selon la législation de cet Etat mais, si la personne qui perçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne pourra excéder 10 p. 100 du montant brut des dividendes.

Les dispositions du présent paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au versement des dividendes.

3. Le terme « dividendes », dans le présent article, s'entend des revenus provenant d'actions simples, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que des revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliqueront pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, selon le cas, seront alors applicables.

5. Si une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou un revenu de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne pourra percevoir aucun impôt sur les dividendes distribués par la société sauf dans la mesure où ces dividendes seront versés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattachera effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, aucun impôt sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes versés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. INTÉRÊTS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et versés à un résident de l'autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts pourront aussi être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat mais, si la personne qui les perçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne pourra excéder 10 p. 100 du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les intérêts provenant d'un Etat contractant et versés à un résident de l'autre Etat contractant ne seront imposables que dans cet autre Etat s'ils sont payés au titre :

a) D'une garantie, d'un engagement ou de toute autre obligation similaire du Gouvernement du premier de ces Etats ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales; ou encore

b) D'un prêt accordé, refinancé, garanti ou assuré ou d'un crédit ouvert, refinancé, garanti ou assuré par :

- i) Dans le cas de l'Inde, la Reserve Bank of India;
- ii) Dans le cas d'Israël, la Banque d'Israël; ou
- iii) Tout autre organisme gouvernemental ou établissement de prêt qui pourra être spécifié et convenu par échange de notes entre les autorités compétentes des Etats contractants.

4. Le terme « intérêt », dans le présent article, s'entend des revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment des revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et les lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliqueront pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou com-

merciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, selon le cas, seront alors applicables.

6. Les intérêts seront réputés provenir d'un Etat contractant lorsque le débiteur en sera cet Etat lui-même, l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou encore un résident de cet Etat. Si, toutefois, le débiteur des intérêts, résident ou non d'un Etat contractant, dispose dans un Etat contractant d'un établissement stable ou d'une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au versement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci seront considérés comme provenant de l'Etat où est situé l'établissement stable ou la base fixe en question.

7. Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou entre eux deux et une tierce personne, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont versés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliqueront qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements restera imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. ROYALTIES

1. Les royalties provenant d'un Etat contractant et versées à un résident de l'autre Etat contractant peuvent être imposées dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces royalties pourront également être imposées dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat mais, si la personne qui les perçoit en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne pourra excéder 10 p. 100 du montant brut des royalties.

3. Le terme « royalties », dans le présent article, désigne les rémunérations de toute nature versées en contrepartie de l'usage ou de la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ou bien d'informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliqueront pas lorsque le bénéficiaire effectif des royalties, résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les royalties, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des royalties se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, selon le cas, seront alors applicables.

5. Les royalties seront considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur en sera cet Etat lui-même, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou encore un résident de cet Etat. Si, toutefois, le débiteur des

royalties, résident ou non d'un Etat contractant, dispose dans un Etat contractant d'un établissement stable ou d'une base fixe pour lequel l'engagement donnant lieu aux royalties a été contracté et qui supporte la charge de ces royalties, celles-ci seront considérées comme provenant de l'Etat où est situé l'établissement stable ou la base fixe en question.

6. Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou entre eux deux et une tierce personne, le montant des royalties, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont versées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliqueront qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements restera imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. HONORAIRES AU TITRE DES SERVICES TECHNIQUES

1. Les honoraires au titre de services techniques provenant d'un Etat contractant et versés à un résident de l'autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces honoraires pourront également être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat mais, si la personne qui les encaisse en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne pourra dépasser 10 p. 100 du montant brut de ces honoraires.

3. L'expression « honoraires au titre de services techniques », dans le présent article, s'entend des montants de toute nature encaissés en contrepartie de prestations d'encadrement, prestations techniques ou consultations, y compris la prestation de services par des personnels techniques ou autres, à l'exclusion des versements au titre des services visés à l'article 16 de la présente Convention.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliqueront pas lorsque le bénéficiaire effectif des honoraires au titre de services techniques, résident d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'où proviennent ces honoraires, une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé ou une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit, le bien ou le contrat au titre duquel sont versés les honoraires se rattache effectivement à cet établissement stable ou à cette base fixe. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, selon le cas, seront alors applicables.

5. Les honoraires au titre de services techniques seront réputés provenir d'un Etat contractant lorsque ces services seront rendus à cet Etat et que le débiteur des honoraires en sera l'Etat lui-même, une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou encore un résident de cet Etat. Si, toutefois, le débiteur des honoraires au titre de services techniques, résident ou non d'un Etat contractant, dispose dans un Etat contractant d'un établissement stable ou d'une base fixe pour lequel l'engagement donnant lieu au paiement des honoraires a été contracté et qui supporte la charge de ces honoraires, ceux-ci seront considérés comme provenant de l'Etat où est situé l'établissement stable ou la base fixe en question.

6. Si, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou entre eux deux et une tierce personne, le montant acquitté au titre d'honoraires de services techniques dépasse celui qui l'aurait été en l'absence de ces

relations, les dispositions du présent article ne s'appliqueront qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements restera imposable selon la législation de chaque État contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

7. Les dispositions des paragraphes 1 à 6 du présent article ne s'appliqueront pas aux versements au titre des services ci-après :

- i) Services auxiliaires et subsidiaires, inextricablement et indispensablement liés à la vente de biens;
- ii) Services auxiliaires et subsidiaires de la location de navires, aéronefs, conteneurs et autres matériels utilisés en relation avec l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international;
- iii) Enseignement dispensé dans ou par un établissement d'éducation;
- iv) Services personnels rendus à la personne ou aux personnes qui versent les honoraires; et
- v) Services professionnels définis à l'article 15.

Article 14. PLUS-VALUES EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de la cession de biens immobiliers visés à l'article 6 et sis dans l'autre État contractant peuvent également être imposés dans cet autre État.

2. Les gains tirés de la cession de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable dont une entreprise d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris si ces gains proviennent de la cession de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, peuvent aussi être imposés dans cet autre État.

3. Les gains tirés de la cession de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'État contractant dont l'entreprise est un résident.

4. Les gains tirés de la cession de parts ou de droits similaires dans une société dont les actifs se composent principalement de biens immobiliers sis dans un État contractant peuvent être imposés dans cet État. Les gains tirés de la cession d'intérêts dans un partenariat, une fiducie ou une hoirie dont les biens se composent principalement de biens immeubles sis dans l'un des États contractants peuvent également être imposés dans cet État.

5. Les gains tirés par un résident de l'un des États contractants de la vente, de l'échange ou de toute autre cession directe ou indirecte de parts autres que celles mentionnées au paragraphe 4, ou de droits similaires dans une société résidente de l'autre État contractant, peuvent également être imposés dans cet autre État.

6. Les gains tirés de la cession de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1 à 5 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 15. PROFESSIONS INDÉPENDANTES

1. Les revenus qu'un résident de l'un des Etats contractants tire de l'exercice d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet Etat, sauf dans les circonstances ci-après où ces revenus peuvent également être imposés dans l'autre Etat contractant :

a) Si ce résident dispose de façon habituelle, dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe pourra être imposée dans cet autre Etat;

b) Ou si son séjour dans l'autre Etat contractant s'étend sur une ou des périodes d'une durée totale égale ou supérieure à 183 jours durant toute période de 12 mois commencée ou terminée dans l'exercice fiscal considéré; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est tirée des activités exercées dans cet autre Etat pourra y être imposée.

2. L'expression « profession libérale » s'entend en particulier des activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que des activités indépendantes des médecins, chirurgiens, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 16. PROFESSIONS SALARIÉES

1. Sous réserve des dispositions des articles 17, 19, 20 et 21, les salaires et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats contractants perçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si tel est le cas, les rémunérations perçues à ce titre pourront également être imposées dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats contractants perçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier de ces Etats :

a) Si le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre Etat que pendant une ou des périodes ne dépassant pas au total 183 jours au cours de toute période de 12 mois commencée ou terminée dans l'exercice fiscal considéré;

b) Si la rémunération est versée par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat; et

c) Si la charge de la rémunération n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe dont l'employeur dispose dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international peuvent également être imposées dans l'Etat contractant dont l'entreprise est un résident.

Article 17. TANTIÈMES D'ADMINISTRATEURS

Les tantièmes d'administrateurs et autres paiements similaires qu'un résident de l'un des Etats contractants perçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société résidente de l'autre Etat contractant peuvent également être imposés dans cet autre Etat.

Article 18. PROFESSIONNELS DU SPECTACLE ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 15 et 16, les revenus qu'un résident de l'un des Etats contractants tire de ses activités exercées à titre personnel en tant que professionnel du spectacle, par exemple artiste de théâtre, de cinéma, de radio ou de télévision, ou encore en qualité de musicien ou de sportif, dans l'autre Etat contractant, peuvent être imposés dans cet autre Etat.

2. Si les revenus des activités exercées à titre personnel en sa capacité par un professionnel du spectacle ou un sportif échoient, non à ce professionnel ou sportif lui-même, mais à une tierce personne, ces revenus pourront, nonobstant les dispositions des articles 7, 15 et 16, être imposés dans l'Etat contractant où lesdites activités sont exercées.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les revenus tirés par un professionnel du spectacle ou un sportif résident de l'un des Etats contractants de ses activités exercées à titre personnel dans l'autre Etat contractant ne seront imposables que dans le premier de ces Etats si les activités exercées dans l'autre Etat contractant sont financées intégralement ou substantiellement par des fonds publics du premier de ces Etats contractants ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

4. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 et des articles 7, 15 et 16, si des revenus au titre d'activités exercées à titre personnel par un professionnel du spectacle ou un sportif en cette capacité dans un Etat contractant échoient non pas au professionnel ou au sportif lui-même mais à une tierce personne, ces revenus ne seront imposables que dans l'autre Etat contractant si cette tierce personne est financée intégralement ou substantiellement par des fonds publics de cet autre Etat ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 19. PENSIONS

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 20, les pensions et autres rémunérations similaires versées à un résident de l'un des Etats contractants au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 20. FONCTION PUBLIQUE

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, versées par l'un des Etats contractants ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat;

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services y ont été rendus et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

- i) Possède la nationalité de cet Etat;
- ii) Ou n'en est pas devenue un résident à seule fin de rendre les services en question.

2. a) Les pensions versées par l'un des Etats contractants ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat;

b) Toutefois, ces pensions ne seront imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique en est un résident et un ressortissant.

3. Les dispositions des articles 16, 17 et 19 s'appliquent aux rémunérations et aux pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivité locale.

Article 21. PROFESSEURS, AUTRES ENSEIGNANTS ET ÉTUDIANTS

1. Les rémunérations perçues au titre d'un enseignement ou de travaux de recherche scientifique par une personne physique qui était, immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier de ces Etats aux fins de recherche scientifique ou d'enseignement dans un établissement d'éducation seront exonérées de l'impôt dans le premier de ces Etats. Cette exonération sera accordée pour une période qui ne dépassera pas deux ans à compter de la date à laquelle l'enseignant ou le chercheur se sera rendu pour la première fois dans le premier Etat aux fins d'y effectuer des travaux de recherche scientifique ou d'y enseigner. Le présent article ne s'applique pas aux revenus tirés de la recherche si celle-ci est entreprise non dans l'intérêt public mais essentiellement pour l'avantage particulier d'une ou de plusieurs personnes déterminées.

2. a) Les sommes qu'un étudiant ou un apprenti qui est ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation perçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne seront pas imposées dans le premier Etat à condition qu'elles proviennent de sources situées hors de cet Etat;

b) Les sommes qu'un étudiant ou un apprenti perçoit à titre de rémunération d'un emploi exercé dans le premier Etat mentionné pour un montant ne dépassant pas l'équivalent de 3 000 dollars E.-U. dans la monnaie du premier Etat durant un exercice fiscal seront exonérées de l'impôt dans le premier Etat.

Les avantages prévus par le présent paragraphe ne s'appliqueront que pour le laps de temps qui sera raisonnable ou normalement requis pour mener à son terme l'enseignement ou la formation entrepris, mais en aucun cas durant plus de trois années successives à compter de la date de la première arrivée dans le premier Etat contractant.

Article 22. AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne font pas l'objet d'articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliqueront pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6 lorsque le bénéficiaire de ces revenus, résident de l'un des Etats contractants, exerce, dans l'autre Etat contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien

générateur de ces revenus s'y rattache effectivement. Les dispositions de l'article 7 ou de l'article 15, selon le cas, seront alors applicables.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les gains tirés de loteries, de concours de mots croisés, des courses y compris les courses hippiques, des jeux de cartes et d'autres jeux quelles que soient leur forme et leur nature peuvent également être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent.

Article 23. IMPOSITION DE LA FORTUNE

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, appartenant à un résident d'un Etat contractant et sis dans l'autre Etat contractant, peut être imposée dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable dont une entreprise d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers appartenant à une base fixe dont un résident de l'un des Etats contractants dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, peut également être imposée dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international, ou par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, n'est imposable que dans l'Etat contractant dont l'entreprise est un résident.

4. Les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 24. ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. Sous réserve de la législation israélienne en vigueur au moment considéré, concernant l'imputation d'un crédit sur l'impôt israélien au titre de l'impôt acquitté dans tout autre pays qu'Israël (sans toutefois porter atteinte au principe général énoncé dans le présent paragraphe), l'impôt indien acquitté au titre de revenus provenant de l'Inde ou d'éléments de la fortune possédés en Inde sera imputé sous la forme d'un crédit sur l'impôt israélien à acquitter au titre de ces revenus ou de ces éléments de la fortune. Le crédit ne dépassera cependant pas, en proportion, celle entre les revenus ou les éléments de la fortune en provenance de l'Inde et l'intégralité des revenus assujettis à l'impôt israélien.

2. Si un résident de l'Inde perçoit des revenus ou possède une fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, peuvent être imposés en Israël, l'Inde accordera :

a) En déduction de l'impôt sur les revenus de ce résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu acquitté en Israël, directement ou par retenue à la source;

b) En déduction de l'impôt sur la fortune de ce résident, un montant égal à l'impôt sur la fortune acquitté en Israël.

Dans les deux cas, la déduction ne dépassera cependant pas la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune, calculé avant la déduction, qui est imputable, selon le cas, aux revenus ou à la fortune qui peuvent être imposés en Israël.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, si un résident de l'un des Etats contractants perçoit un revenu sous la forme de dividendes distribués sur les parts de sociétés résidentes dans l'autre Etat contractant, le premier Etat contractant déduira de l'impôt à acquitter un crédit de 15 p. 100 du montant brut de ces dividendes.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, si un résident de l'un des Etats contractants perçoit un revenu sous la forme d'intérêts de toute origine dans l'autre Etat contractant, le premier Etat contractant déduira de l'impôt à acquitter un crédit de 10 p. 100 du montant brut de ces intérêts.

5. Si, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant perçoit, ou la fortune qu'il possède, sont exonérés d'impôt dans cet Etat, celui-ci pourra néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le solde des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exonérés.

Article 25. NON-DISCRIMINATION

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne seront soumis, dans l'autre Etat contractant, à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation. La présente disposition s'appliquera aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un des Etats contractants ou des deux.

2. L'imposition d'un établissement stable dont une entreprise d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant ne sera pas établie, dans cet autre Etat, d'une façon moins favorable que celle des entreprises de cet autre Etat qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme empêchant l'un des Etats contractants d'imposer sur les bénéfices d'un établissement stable dont une société de l'autre Etat contractant dispose dans le premier Etat, à un taux d'imposition supérieur à celui appliqué aux bénéfices d'une société similaire du premier Etat contractant, ni comme contradictoire avec les dispositions du paragraphe 3 de l'article 7 de la présente Convention.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11, du paragraphe 6 de l'article 12 ou du paragraphe 6 de l'article 13 ne soient d'application, les intérêts, royalties et autres montants versés par une entreprise de l'un des Etats contractants à un résident de l'autre Etat contractant seront déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été versés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise de l'un des Etats contractants envers un résident de l'autre Etat contractant seront, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, déductibles dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie détenu ou contrôlé, directement ou indirectement, par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne seront assujetties, dans le premier Etat, à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties d'autres entreprises similaires du premier Etat.

Article 26. PROCÉDURE AMIABLE

1. Si une personne estime que les mesures prises par l'un des Etats contractants ou par les deux entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle pourra, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 25, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas devra être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification des mesures qui entraîneraient une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforcera, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord conclu sera appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforceront, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels pourrait donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles pourront aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants pourront communiquer entre elles directement aux fins de conclure un accord au sens des paragraphes qui précèdent. Lorsqu'il paraîtra opportun, dans le dessein de se mettre d'accord, de procéder à un échange oral d'opinions, cet échange pourra avoir lieu au sein d'une commission composée de représentants des autorités compétentes des Etats contractants.

Article 27. ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangeront entre elles les informations (y compris les documents) qui seront nécessaires pour la mise en œuvre des dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relatives aux impôts visés par la Convention dans la mesure où les impositions qu'elles prévoient ne seront pas contraires à la Convention, en particulier afin de lutter contre la fraude ou l'évasion fiscale dans le cas de ces impôts. L'échange de renseignements ne sera pas limité par l'article premier. Les renseignements reçus par un Etat contractant seront tenus secrets de la même manière que ceux obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne seront communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) appelées à intervenir dans l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, dans les procédures ou poursuites les concernant ou dans les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utiliseront ces renseignements qu'à ces fins mais pourront en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. En aucun cas les dispositions du paragraphe 1 ne pourront être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives qui dérogeraient à sa législation ou à sa pratique administrative, ou encore à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus en vertu de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale, ou encore de celles de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé professionnel, ou encore des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 28. AGENTS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

Aucune disposition de la présente Convention ne portera atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 29. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. Chacun des Etats contractants notifiera par écrit à l'autre Etat contractant, par la voie diplomatique, l'accomplissement de ses procédures juridiques nécessaires pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La présente Convention entrera en vigueur à la date de la dernière de ces notifications et ses dispositions prendront effet :

a) Dans la République indienne :

- i) Pour les impôts retenus à la source sur les dividendes, les intérêts, les royalties et les honoraires au titre de services techniques, définis aux articles 10, 11, 12 et 13 respectivement, dans le cas des montants versés ou crédités à compter du premier jour du mois suivant celui de l'entrée en vigueur de la Convention;
- ii) Pour les impôts sur le revenu et sur la fortune, dans le cas des exercices fiscaux commencés à compter du 1er avril 1994; et

b) Dans le cas d'Israël :

- i) Pour les impôts retenus à la source sur les dividendes, les intérêts, les royalties et les honoraires au titre de services techniques, définis aux articles 10, 11, 12 et 13 respectivement, dans le cas des montants versés ou crédités à compter du premier jour du mois suivant celui de l'entrée en vigueur de la Convention;
- ii) Pour les impôts sur le revenu et sur la fortune, dans les années d'imposition commencées à compter du 1er janvier 1994.

Article 30. DÉNONCIATION

Pour plus de clarté et de cohérence, nous recommandons de remplacer le texte existant par celui qui suit :

La présente Convention demeurera en vigueur pour une durée indéfinie, mais chacun des Etats contractants pourra, avant le 30 juin de toute année civile commencée après l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur de la Convention, adresser à l'autre Etat contractant par la voie diplomatique une notification écrite de dénonciation et, dans ce cas, la Convention cessera de prendre effet :

a) Dans la République indienne :

- i) Pour les impôts retenus à la source sur les dividendes, les intérêts, les royalties et les honoraires au titre de services techniques, définis aux articles 10, 11, 12 et 13 respectivement, dans le cas des montants versés ou crédités à compter du 1er avril de l'année civile suivant celle du dépôt de la dénonciation; et
- ii) Pour les impôts sur le revenu et sur la fortune, dans les exercices fiscaux commencés à compter du 1er avril de l'année civile suivant celle de la dénonciation; et

b) Dans l'Etat d'Israël :

- i) Pour les impôts retenus à la source sur les dividendes, les intérêts, les royalties et les honoraires au titre de services techniques, définis aux articles 10, 11, 12 et 13 respectivement, dans le cas des montants versés ou crédités à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la dénonciation; et
- ii) Pour les impôts sur le revenu et sur la fortune, dans les années d'imposition commencées à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la dénonciation.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à New Delhi le 29 janvier 1996, en deux exemplaires originaux en langues hindi, hébreu et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, la version anglaise prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République indienne :

MANMOHAN SINGH

Pour le Gouvernement
de l'Etat d'Israël :

AVRAHAM SHOHAT

PROTOCOLE

Lors de la signature, ce jour, de la Convention entre la République indienne et l'Etat d'Israël visant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions ci-après qui font partie intégrante de la Convention.

1. Aucune des dispositions du paragraphe 3 de l'article 7 ne sera interprétée comme empêchant un Etat contractant de déterminer conformément à sa législation interne en vigueur au moment de la signature de la présente Convention les frais de direction et d'administration d'un siège central engagés à l'extérieur de cet Etat. Toutefois, si la législation intérieure de l'un des Etats contractants en venait à limiter plus rigoureusement et d'une façon quelconque la déduction de ces frais, les deux Etats contractants se concerteraient aux fins d'amender le paragraphe en question.

2. Les autorités compétentes des Etats contractants engageront la procédure qui convient pour revoir les dispositions des articles 12 et 13 (Royalties et honoraires au titre de services techniques respectivement) après un délai de cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur de la Convention. Toutefois, si, en vertu d'une convention ou d'un accord conclu entre l'Inde et un Etat tiers qui entrerait en vigueur après le 1er janvier 1995, l'Inde limitait son imposition à la source des royalties ou des honoraires au titre de services techniques, des intérêts ou des dividendes à un taux inférieur ou dans une moindre mesure que le taux ou la mesure prévus dans la présente Convention, l'accord relatif à ces éléments du revenu s'appliquerait également conformément à la présente Convention à compter de la date à laquelle celle-ci sera entrée en vigueur ou de celle de la convention ou de l'accord conclu par l'Inde à ce sujet.

3. En ce qui concerne le paragraphe 2 de l'article 25, il est entendu que si l'Inde conclut, avec un Etat tiers après le 1er janvier 1995, un accord ou une convention visant à éviter la double imposition qui prévoit la suppression ou la réduction de la différence entre les taux de fiscalité appliqués aux entreprises disposant d'un établissement stable ou aux sociétés d'un pays autre que l'Inde et ceux de la fiscalité indienne, une réduction correspondante sera appliquée aux taux de la fiscalité sur les bénéfices des entreprises des sociétés résidant en Israël.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment habilités à cet effet, ont signé le présent Protocole.

FAIT à New Delhi le 29 janvier 1996, en deux exemplaires originaux en langues hindi, hébreu et anglaise, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, la version anglaise prévaudra.

Pour le Gouvernement
de la République indienne :

MANMOHAN SINGH

Pour le Gouvernement
de l'Etat d'Israël :

AVRAHAM SHOHAT

